

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ
ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Διπλωματική Εργασία

«Αποσβέσεις»

του

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. ΓΚΛΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Επιβλέπων Καθηγητής: Χρήστος Ι. Νεγκάκης

Υποβλήθηκε ως απαιτούμενο για την απόκτηση του Μεταπτυχιακού Διπλώματος στη
Λογιστική Φορολογία και Χρηματοοικονομική Διοίκηση

Σεπτέμβριος 2023

Στο γιό μου, Χρήστο
και στη σύζυγό μου, Βίκυ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Με την παρούσα διπλωματική εργασία ολοκληρώνονται οι σπουδές μου στο Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών (ΠΜΣ) στη Λογιστική Φορολογία και Χρηματοοικονομική Διοίκηση (MSc in Accounting Taxation and Financial Management) του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

Θα ήθελα να εκφράσω τον βαθύτερο σεβασμό και την ευγνωμοσύνη μου προς τον εξαιρετικό καθηγητή, κ. Νεγκάκη, για την αφοσίωσή του και την ανεκτίμητη καθοδήγησή του κατά τη διάρκεια της εκπόνησης αυτής της διπλωματικής εργασίας.

Επιπλέον, δεν μπορώ παρά να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς την σύζυγο μου και τον γιο μας, οι οποίοι ήταν πάντοτε στο πλευρό μου κατά τη διάρκεια αυτής της απαιτητικής διαδρομής.

Σας ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου για τη συμπαράσταση και την υπομονή σας.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα διπλωματική εργασία παρουσιάζει μια βιβλιογραφική ανασκόπηση των σύγχρονων προσεγγίσεων για τον υπολογισμό των αποσβέσεων, ιδιαίτερα στο πλαίσιο των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ). Η μελέτη εμβαθύνει σε διάφορες μεθόδους υπολογισμού των αποσβέσεων και διερευνά τις επιπτώσεις τους στη χρηματοοικονομική αναφορά. Μέσω μιας εκτενούς ανασκόπησης της υπάρχουσας βιβλιογραφίας, η διπλωματική εργασία στοχεύει να παρέχει πληροφορίες σχετικά με την πολυπλοκότητα της λογιστικής απόσβεσης και την ευθυγράμμισή της με τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ.

ABSTRACT

This thesis presents a literature review of modern approaches to calculating depreciation, particularly within the context of International Financial Reporting Standards (IFRS). The study delves into various methods of calculating depreciation and explores their implications in financial reporting. Through an extensive review of existing literature, the thesis aims to provide insights into the complexities of depreciation accounting and its alignment with IFRS guidelines.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ευχαριστίες.....	iii
Περίληψη	iv
Abstract.....	v
Πίνακας περιεχομένων	vi
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
1.1. Εισαγωγή.....	1
1.2. Ερευνητικοί στόχοι	3
1.3. Ερευνητικά ερωτήματα.....	6
1.4. Πεδίο εφαρμογής και περιορισμοί.....	8
1.5. Δομή έρευνας.....	10
1.6. Δομή διπλωματικής	11
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ	13
2.1. Εισαγωγή.....	13
2.2. Βασικές αποσβέσεις σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	18
3.1. Απόσβεση: ορισμός και σημασία	18
3.2. Ιστορική εξέλιξη λογιστικής αποσβέσεων	20
3.3. Αιτιολογική προσέγγιση.....	22
3.4. Σχέση αποσβέσεων και χρηματοοικονομικής αναφοράς.....	23
3.5. Επισκόπηση των μεθόδων απόσβεσης: πλοήγηση στις επιλογές κατανομής	26
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΔΠΧΑ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΝ - ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ	29
4.1. Μέθοδος σταθερής – άμεσης απόσβεσης.....	29
4.2. Μέθοδος φθίνουσας απόσβεσης.....	31
4.3. Μέθοδος των μονάδων παραγωγής.....	33
4.4. Συγκριτική ανάλυση των μεθόδων απόσβεσης	35
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΔΠΧΑ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΝ – ΑΝΑΛΥΣΗ	38
5.1. IFRS: Το πλαίσιο προσέγγισης.....	38
5.2. ΔΛΠ 16: Ενσώματα πάγια στοιχεία	40

5.3.	ΔΠΧΑ 13: Επιμέτρηση εύλογης αξίας	42
5.4.	Επιπτώσεις των ΔΠΧΑ στις αποσβέσεις	44
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ		47
6.1.	Εισαγωγή.....	47
6.2.	Μελέτες περίπτωσης	49
6.3.	Μελέτη περίπτωσης 1: Τεχνολογική απαξίωση στον τεχνολογικό κλάδο.....	51
6.4.	Μελέτη περίπτωσης 2: Διαχείριση χαρτοφυλακίου ακινήτων	54
6.5.	Μελέτη περίπτωσης 3: Μακροπρόθεσμες επενδύσεις σε υποδομές.....	58
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ, ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΑ		61
7.1.	Συμπεράσματα	61
7.2.	Προτάσεις για περαιτέρω έρευνα.....	62
Βιβλιογραφία		63

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Εισαγωγή

Στη χρηματοοικονομική λογιστική, η αντιμετώπιση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων διαδραματίζει θεμελιώδη ρόλο στην αντιπροσώπευση της πραγματικής οικονομικής ουσίας των οικονομικών οντοτήτων. Η απόσβεση, ως αναπόσπαστο στοιχείο της διαχείρισης πάγιων περιουσιακών στοιχείων, αποτελεί απόδειξη του χρόνου και της αναπόφευκτης φθοράς που επηρεάζει τα πάγια περιουσιακά στοιχεία. Ο υπολογισμός και η αναφορά της απόσβεσης, αν και φαίνεται απλός στην εννοιολογική του βάση, εμβαθύνει σε μια σφαίρα περιπλοκών που ξεπερνούν τους απλούς αριθμητικούς υπολογισμούς¹. Καθώς οι οικονομικές οντότητες λειτουργούν μέσα σε ένα συνεχώς εξελισσόμενο παγκόσμιο επιχειρηματικό τοπίο, η διασταύρωση των παραδοσιακών μεθοδολογιών απόσβεσης με τη χρήση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) δημιουργεί προκλήσεις και ευκαιρίες.

Για να αντιληφθεί κανείς τη σημασία αυτή της ερευνητικής προσπάθειας, πρέπει να γίνει μια ιστορική αναδρομή στην πρακτική της λογιστικής. Οι απαρχές της απόσβεσης εντοπίζονται στις πρώτες μέρες της λογιστικής, όπου η διαχείριση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων απαιτούσε την αναγνώριση της φθίνουσας αξίας τους με την πάροδο του χρόνου. Καθώς οι επιχειρήσεις και οι βιομηχανίες αναπτύχθηκαν, εμφανίστηκαν διάφορες μέθοδοι απόσβεσης, καθεμία από τις οποίες προσπαθούσε να αποτυπώσει την ουσία της κατανάλωσης περιουσιακών στοιχείων με μοναδικούς τρόπους. Από τη γραμμική διαδρομή της ευθύγραμμης μεθόδου έως πολύ πιο σύνθετες μεθόδους υπολογισμού αποσβέσεων, οι μέθοδοι αυτές έχουν διαμορφώσει την οικονομική εκπροσώπηση των οικονομικών οντοτήτων στην πάροδο του χρόνου.

¹ Βλ. ANTHONY, R. N., 1995.

Ωστόσο, η ιστορία δεν τελειώνει με ιστορικές μεθοδολογίες αλλά συγκλίνει με το σύγχρονο πρότυπο της διεθνούς χρηματοοικονομικής αναφοράς. Η εφαρμογή των ΔΠΧΑ έχει δώσει μια νέα διάσταση στο πεδίο της λογιστικής πάγιων περιουσιακών στοιχείων με στόχο την εναρμόνιση των οικονομικών γνωστοποιήσεων σύμφωνα με το εννοιολογικό πλαίσιο των ΔΠΧΑ. Στο πλαίσιο αυτό, η αποτίμηση πάγιων περιουσιακών στοιχείων, οι εκτιμήσεις απομείωσης (ΔΛΠ 36) και οι εκτιμήσεις εύλογης αξίας συγκλίνουν με τις περιπλοκές για τον υπολογισμό των αποσβέσεων σύμφωνα με το ΔΛΠ 16.

Συνεπώς, τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) [International Financial Reporting Standards (IFRS)], με πρώτη εφαρμογή το 2005. Η εφαρμογή τους καθίσταται υποχρεωτική, για τις ελληνικές επιχειρήσεις εισηγμένες στο ΧΑΑ (Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών), με δυνατότητα υιοθέτησης και για λοιπές επιχειρήσεις που πληρούν τις προϋποθέσεις και έχουν δικαίωμα εφαρμογής.

Η Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων [International Accounting Standards Committee (IASC)] εξέδωσε τα αρχικά πρότυπα, από το 1973 έως το 2001. Το 2001, το Συμβούλιο Διεθνών Λογιστικών Προτύπων [International Accounting Standards Board (IASB)] ανέλαβε την ευθύνη της ΕΔΛΠ για τον καθορισμό των προτύπων.

Επίσης, στην Ελλάδα εφαρμόζονται τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα (ΕΛΠ) σύμφωνα με τον νόμο μ.4308/14, που καθορίζουν τον λογιστικό χειρισμό για τις οικονομικές οντότητες που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα. Τα ελληνικά λογιστικά πρότυπα παρέχουν τις κατευθυντήριες γραμμές και τους κανόνες για τον τρόπο που οι οικονομικές πληροφορίες πρέπει να καταγράφονται, να αναφέρονται και να παρουσιάζονται στους λογαριασμούς και τις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων. Τα Ελληνικά Λογιστικά Πρότυπα είναι προσαρμοσμένα σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ) ή ΔΠΧΑ².

Ο υπολογισμός των αποσβέσεων γίνεται σύμφωνα με ό,τι προβλέπεται από τα ΔΠΧΑ. Οι επιπτώσεις που έχουν οι αναπροσαρμογές πάγιων περιουσιακών στοιχείων σε συνδυασμό με τις προσαρμογές απομείωσης γίνονται με τον σχετικό λογιστικό χειρισμό. Καθώς οι

² Βλ. άρθρο 17, παρ.7, ν.4308/14.

οικονομικές οντότητες προσπαθούν να αποκρυπτογραφήσουν τη συμβολή των ιστορικών πρακτικών, των σύγχρονων μεθοδολογιών και των διεθνών προτύπων, προκύπτει ανάγκη για αποτελεσματική πλοήγηση σε αυτό το περίπλοκο πεδίο³.

Η δυναμική αλληλεπίδραση μεταξύ των παραδοσιακών μεθόδων απόσβεσης και του εξελισσόμενου τοπίου των ΔΠΧΑ απαιτεί σχολαστική εξέταση. Οι επαγγελματίες, οι νομοθέτες και οι ακαδημαϊκοί βρίσκονται σε μια συγκυρία όπου η κατανόηση αυτής της αλληλεπίδρασης γίνεται βασικός άξονας για διαφανή οικονομική αναφορά και τεκμηριωμένη λήψη αποφάσεων. Αυτή η μελέτη, βασίζεται σε μια εκτενή διερεύνηση της υπάρχουσας διεθνούς και ελληνικής αρθρογραφίας-βιβλιογραφίας και ενισχύεται από την ανάλυση σχετικών περιπτώσιολογικών μελετών, προσπαθεί να γεφυρώσει το χάσμα μεταξύ θεωρητικών πλαισίων και πρακτικής εφαρμογής.

Ο σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να παρουσιάσει τον λογιστικό χειρισμό των αποσβέσεων των πάγιων περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με την διεθνή πρακτική και βιβλιογραφία. Η επισκόπηση της βιβλιογραφίας, σε συνδυασμό με τα σενάρια των μελετών περίπτωσης, αποκαλύπτουν κατευθυντήριες γραμμές για τους επαγγελματίες για να ενισχύσουν την ακρίβεια, τη διαφάνεια και την τήρηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς.

1.2. Ερευνητικοί στόχοι

Οι ερευνητικοί στόχοι της μελέτης που εξετάζονται στην παρούσα εργασία έχουν στόχο να παρουσιάσουν την προβλεπόμενη μεθοδολογία που ακολουθείται σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ και με την ισχύουσα ελληνική νομοθεσία.

³ Βλ. Christensen, H. B., L. Hail, and C. Leuz. 2013.

Στόχος 1: Διερεύνηση σύγχρονων μεθοδολογιών απόσβεσης

Πρωταρχικός στόχος αυτής της έρευνας είναι να εμβαθύνει στις σύγχρονες μεθοδολογίες απόσβεσης. Αναλύοντας σχολαστικά τις προσεγγίσεις τους, από τη διαχρονική σταθερή μέθοδο έως τους περίπλοκους υπολογισμούς όπως των μονάδων παραγωγής, με στόχο την παρουσίαση των δυνατών σημείων, των αδυναμιών και των πρακτικών εφαρμογών κάθε μεθόδου. Η διερεύνηση αυτών των μεθοδολογιών έχει σκοπό να συμβάλει στην κατανόηση του τρόπου με τον οποίο οι επιχειρήσεις κατανέμουν και υπολογίζουν τις αποσβέσεις πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

Στόχος 2: Διερεύνηση των επιπτώσεων των ΔΠΧΑ

Ο ερευνητικός στόχος 2 αποσκοπεί στην ανάλυση των κατευθυντήριων γραμμών που ορίζονται από τα ΔΠΧΑ, όπως το ΔΛΠ 16 (ενσώματα πάγια στοιχεία), το ΔΠΧΑ 9 (χρηματοοικονομικά μέσα και απομείωση) και το ΔΠΧΑ 13 (επιμέτρηση εύλογης αξίας), μεταξύ άλλων. Αναλύοντας κριτικά τις επιπτώσεις αυτών των προτύπων στους υπολογισμούς αποσβέσεων, αναπροσαρμογές πάγιων περιουσιακών στοιχείων, εκτιμήσεις απομείωσης και εύλογης αξίας, αυτός ο στόχος εξετάζει την πολυπλοκότητα στην παρουσίαση που αντιμετωπίζουν στην εφαρμογή τους οι οικονομικές οντότητες.

Στόχος 3: Γεφύρωση θεωρίας και πράξης μέσω μελετών περιπτώσεων

Η έρευνα αναλύει σχετικές μελέτες περίπτωσης με στόχο την παρουσίαση πρακτικών εφαρμογών. Με την εφαρμογή σύγχρονων μεθοδολογιών απόσβεσης στο πλαίσιο των ΔΠΧΑ, οι μελέτες περίπτωσης παρέχουν πληροφορίες για τις προκλήσεις, τα διλήμματα και τις πιθανές λύσεις που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες. Ο στόχος εδώ είναι να παρουσιαστεί μια πρακτική εφαρμογή πιο φιλική προς του χρήστες.

Στόχος 5: Παρουσίαση ιστορικών στοιχείων και εξέλιξης

Ο παραπάνω ερευνητικός στόχος είναι η εμβάθυνση στα ιστορικά στοιχεία της απόσβεσης. Από τους στοιχειώδεις υπολογισμούς στις πρώτες μέρες της λογιστικής έως τις εξελιγμένες μεθοδολογίες του σήμερα, αυτός ο στόχος στοχεύει να προσφέρει μια άποψη της εξέλιξης της απόσβεσης. Αυτό το ιστορικό πλαίσιο όχι μόνο εμπλουτίζει την κατανόηση της σημασίας του, αλλά επίσης θέτει τις βάσεις για την κατανόηση, πώς οι παραδοσιακές μεθοδολογίες έχουν διαμορφώσει τις σύγχρονες πρακτικές.

Στόχος 6: Αποκωδικοποίηση σύγχρονων μεθοδολογιών απόσβεσης

Με την ιστορική επισκόπηση της βιβλιογραφίας, εξετάζονται οι σύγχρονες μεθοδολογίες απόσβεσης. Από την απλή γραμμική εξέλιξη της ευθύγραμμης μεθόδου των μονάδων μεθόδων παραγωγής, αυτός ο στόχος επιδιώκει να αναλύσει την ουσία κάθε προσέγγισης. Αναλύοντας τις εννοιολογικές βάσεις, τα πλεονεκτήματα, τους περιορισμούς και τις εφαρμογές τους στη πραγματική οικονομία, αυτός ο στόχος επεξηγεί την περίπλοκη σειρά επιλογών που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες κατά την κατανομή των αποσβέσεων.

Στόχος 7: Ανάλυση των κατευθυντήριων γραμμών και των επιπτώσεων των ΔΠΧΑ

Ο τελευταίος ερευνητικός στόχος είναι η εξέταση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς, εστιάζοντας ιδιαίτερα στις επιπτώσεις τους στη λογιστική αποσβέσεων. Αυτό περιλαμβάνει την ανάλυση προτύπων όπως το ΔΛΠ 16, το οποίο διέπει τα ενσώματα πάγια στοιχεία, και τη διερεύνηση του τρόπου με τον οποίο οι κατευθυντήριες γραμμές ΔΠΧΑ επηρεάζουν τις αποτιμήσεις πάγιων περιουσιακών στοιχείων, τις αναπροσαρμογές και τις εκτιμήσεις απομείωσης. Μεταξύ των υπολογισμών απόσβεσης και των προτύπων ΔΠΧΑ, αυτός ο στόχος συμβάλλει στην απεικόνιση της πραγματικής οικονομικής κατάστασης των πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

1.3. Ερευνητικά ερωτήματα

Τα ερευνητικά ερωτήματα ενσωματώνουν την ουσία της έρευνας, μεταξύ των μεθοδολογιών απόσβεσης και των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ). Αυτές οι ερωτήσεις διερευνούν την πολυπλοκότητα, και προσεγγίζουν τις διαφοροποιημένες σχέσεις που αποτελούν τη βάση της ακριβούς αποτίμησης πάγιων περιουσιακών στοιχείων και των πρακτικών χρηματοοικονομικής αναφοράς.

Ερευνητικό Ερώτημα 1: Πώς έχουν διαμορφώσει οι ιστορικές μεθοδολογίες για τον υπολογισμό των αποσβέσεων τις σύγχρονες πρακτικές στο πλαίσιο των ΔΠΧΑ;

Το ερώτημα στοχεύει να ερευνήσει τα ιστορικά στοιχεία των αποσβέσεων και την απήχησή τους στις σύγχρονες λογιστικές πρακτικές. Εξετάζοντας την εξέλιξη των μεθοδολογιών απόσβεσης, ο στόχος είναι να διακρίνουμε την ακολουθία των μετασχηματισμών που έχουν οδηγήσει στις σημερινές προσεγγίσεις. Η έρευνα επεκτείνεται περαιτέρω για να εξηγήσει, πώς αυτά τα ιστορικά θεμέλια αλληλοεπιδρούν με τις περίπλοκες κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ, διαμορφώνοντας τις επιλογές που κάνουν οι οικονομικές οντότητες για την κατανομή των αποσβέσεων.

Ερευνητικό ερώτημα 2: Ποια είναι τα βασικά χαρακτηριστικά, τα δυνατά σημεία και οι περιορισμοί των σύγχρονων μεθοδολογιών απόσβεσης σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ;

Το ερώτημα αυτό εμβαθύνει στις σύγχρονες μεθοδολογίες, επιδιώκοντας να αναλύσει την εννοιολογική τους ουσία. Περιλαμβάνει μια διερεύνηση των ιδιοτήτων, των πλεονεκτημάτων και των προκλήσεων που σχετίζονται με κάθε μέθοδο, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως η ακρίβεια, η απλότητα και η ευθυγράμμιση με τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ. Κατανοώντας την περίπλοκη αλληλεπίδραση μεταξύ αυτών των μεθοδολογιών και των διεθνών λογιστικών προτύπων, αυτή η ερώτηση συμβάλλει στη βαθύτερη κατανόηση των πραγματικών επιπτώσεών τους.

Ερευνητική ερώτηση 3: Πώς επηρεάζουν οι κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ τον υπολογισμό, την αναφορά και την αποτίμηση της απόσβεσης εντός των οικονομικών οντοτήτων;

Το τρίτο ερευνητικό ερώτημα αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται από τα ΔΠΧΑ. Επιδιώκει να αποκρυπτογραφήσει τις επιπτώσεις αυτών των προτύπων σε ολόκληρο το πλαίσιο της απόσβεσης, περιλαμβάνοντας μεθοδολογίες υπολογισμού, αποτιμήσεις πάγιων περιουσιακών στοιχείων, εκτιμήσεις απομείωσης και εκτιμήσεις εύλογης αξίας. Διερευνώντας τις εκτεταμένες επιδράσεις των ΔΠΧΑ στις πρακτικές λογιστικής και αναφοράς πάγιων περιουσιακών στοιχείων, αυτό το ερώτημα αποσαφηνίζει τις πολυπλοκότητες που περιηγούνται οι οικονομικές οντότητες για να απεικονίσουν με ακρίβεια την οικονομική τους υγεία.

Ερευνητικό ερώτημα 4: Μέσω περιπτωσιολογικών μελετών, πώς εκδηλώνεται η αλληλεπίδραση των σύγχρονων μεθοδολογιών απόσβεσης και των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ σε πρακτικά σενάρια;

Αυτή η ερώτηση γεφυρώνει τη θεωρία με την πραγματικότητα και των περιπτωσιολογικών μελετών. Μέσα από προσεκτικά κατασκευασμένα σενάρια, προσομοιώνει τα πρακτικά διλήμματα που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες κατά την επιλογή και την εφαρμογή μεθοδολογιών απόσβεσης των ΔΠΧΑ. Με την εμβάθυνση σε αυτά τα απτά σενάρια, αυτή η ερώτηση στοχεύει να αντικατοπτρίσει τις ανταλλαγές και τη στρατηγική λήψη αποφάσεων στις οποίες συμμετέχουν οι οικονομικές οντότητες όταν ασχολούνται με την απόσβεση πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

Ερευνητική ερώτηση 5: Ποιες πρακτικές συστάσεις μπορούν να προκύψουν από τη σύνθεση ιστορικών γνώσεων, σύγχρονων μεθοδολογιών, κατευθυντήριων γραμμών ΔΠΧΑ και αναλύσεων περιπτωσιολογικών μελετών;

Το τελικό ερευνητικό ερώτημα αφορά την ρεαλιστική εφαρμογή, που επιδιώκει να συνθέσει τη γνώση που αποκτήθηκε από ιστορικές εξερευνήσεις, μεθοδολογίες,

κατευθυντήριες γραμμές και πρακτικές προσομοιώσεις. Η ερώτηση στοχεύει σε πρακτικές συστάσεις που δίνουν τη δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να εξετάσουν τους υπολογισμούς των αποσβέσεων, για τη βελτίωση της διαφάνειας, της ακρίβειας και της τήρησης των διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής αναφοράς, από στις οικονομικές οντότητες.

Ουσιαστικά, αυτά τα ερευνητικά ερωτήματα καθοδηγούν στον υπολογισμό της απόσβεσης και των ΔΠΧΑ ενώ στοχεύουν στην παροχή γνώσεων που γεφυρώνουν τα θεωρητικά πλαίσια με τις πραγματικές πρακτικές.

1.4. Πεδίο εφαρμογής και περιορισμοί

Το εύρος και οι περιορισμοί της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των μεθοδολογιών απόσβεσης και του εννοιολογικού πλαισίου των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ). Αυτές οι παράμετροι καθορίζουν την ποιότητα της έρευνας, το εννοιολογικό πλαίσιο που εξετάζεται, τους πιθανούς περιορισμούς που μπορεί να επηρεάσουν τα ευρήματα της μελέτης.

Συνοπτικά, το πεδίο εφαρμογής αυτής της μελέτης καλύπτει μεθοδολογίες απόσβεσης και την αλληλεπίδρασή τους με τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ. Ενώ η έρευνα στοχεύει να παράσχει γνώσεις, οι περιορισμοί υπογραμμίζουν την ανάγκη ερμηνείας των ευρημάτων στο πλαίσιο συγκεκριμένων περιστάσεων και πιθανών μελλοντικών αλλαγών-προσαρμογών στα πρότυπα. Στη συνέχεια περιγράφονται αναλυτικά παρακάτω:

Πεδίο εφαρμογής

1.4.1. Γεωγραφικό εύρος

Η μελέτη εξετάζει ένα ευρύ φάσμα πρακτικών λογιστικών αποσβέσεων εντός του πλαισίου των ΔΠΧΑ, που εφαρμόζονται διεθνώς.

1.4.2. Μεθοδολογίες απόσβεσης

Η μελέτη περιλαμβάνει μια ολοκληρωμένη διερεύνηση μιας σειράς μεθοδολογιών απόσβεσης, συμπεριλαμβανομένης της σταθερής μεθόδου, της μεθόδου φθίνοντος υπολοίπου και της μεθόδου παραγωγής μονάδων. Ο στόχος είναι να παράσχει κατανόηση της εννοιολογικής ουσίας και των πρακτικών επιπτώσεων κάθε μεθόδου.

1.4.3. Κατευθυντήριες γραμμές ΔΠΧΑ

Η έρευνα εμβαθύνει στις κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται από τα ΔΠΧΑ που επηρεάζουν την αποτίμηση, την επανεκτίμηση και τις εκτιμήσεις απομείωσης πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Η εστίαση περιλαμβάνει το ΔΛΠ 16 (Ενσώματα πάγια), το ΔΠΧΑ 9 (Χρηματοοικονομικά μέσα και απομείωση) και το ΔΠΧΑ 13 (Επιμέτρηση Εύλογης Αξίας), μεταξύ άλλων.

1.4.4. Πρακτική Εφαρμογή

Η μελέτη χρησιμοποιεί περιπτωσιολογικές μελέτες για την προσομοίωση πραγματικών σεναρίων, επιτρέποντας την πρακτική εφαρμογή τόσο των σύγχρονων μεθοδολογιών απόσβεσης όσο και των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ. Αυτές οι περιπτωσιολογικές μελέτες στοχεύουν να αντικατοπτρίσουν την πολυπλοκότητα που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες και να αποσαφηνίσουν τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων. Η έρευνα σκοπεύει να παρέχει πρακτικά παραδείγματα συνδυάζοντας τη θεωρία με την πράξη. Επίσης, η μελέτη στοχεύει να καθοδηγήσει τις οικονομικές οντότητες στη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων κατά τον υπολογισμό των αποσβέσεων σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ΔΠΧΑ.

Περιορισμοί

1.4.5. Ερμηνεία κατευθυντήριων γραμμών

Ενώ η μελέτη εμβαθύνει στις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ, οι ερμηνείες αυτών των κατευθυντήριων γραμμών ενδέχεται να διαφέρουν μεταξύ των οικονομικών οντοτήτων και των ειδικών. Η έρευνα αναγνωρίζει ότι οικονομικές οντότητες που δραστηριοποιούνται σε διαφορετικούς κλάδους, μπορεί να εφαρμόσουν τα πρότυπα σύμφωνα με τις ανάγκες.

1.4.6. Γενίκευση μελέτης περίπτωσης

Τα ευρήματα από μελέτες περιπτώσεων ενδέχεται να μην είναι καθολικά εφαρμόσιμα σε όλες τις οικονομικές οντότητες λόγω διαφοροποιήσεων στον κλάδο, το μέγεθος και τις ειδικές περιστάσεις. Τα πρακτικά σενάρια που προσομοιώνονται στις περιπτώσιολογικές μελέτες ενδέχεται να μην καλύπτουν όλα τα πιθανά σενάρια που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες.

1.4.7. Δυναμική φύση των προτύπων

Τα λογιστικά πρότυπα, συμπεριλαμβανομένων των ΔΠΧΑ, συνεχίζουν να εξελίσσονται με την πάροδο του χρόνου. Η έρευνα βασίζεται στα πρότυπα που ισχύουν σήμερα, με συνέπεια, μεταγενέστερες αλλαγές στα πρότυπα δεν αποτυπώνονται.

1.4.8. Βάθος περιπτώσιολογικών μελετών

Το βάθος εξερεύνησης στις περιπτώσιολογικές μελέτες μπορεί να περιοριστεί από το πεδίο εφαρμογής αυτής της μελέτης. Ενώ καταβάλλονται προσπάθειες για να συμπεριληφθούν διάφορα σενάρια, ορισμένες πολυπλοκότητες που είναι εγγενείς σε συγκεκριμένους κλάδους ή πλαίσια ενδέχεται να μην αντιμετωπιστούν πλήρως.

1.4.9. Οργανωτική ποικιλομορφία

Η μελέτη αναγνωρίζει ότι οι οικονομικές οντότητες ποικίλλουν ευρέως ως προς τη δομή, τις λειτουργίες και τις οικονομικές θέσεις. Ως αποτέλεσμα, η εφαρμογή μεθοδολογιών απόσβεσης και η τήρηση των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ ενδέχεται να διαφέρουν με βάση οργανωτικούς παράγοντες.

1.5. Δομή έρευνας

Το κομμάτι της μεθοδολογίας περιγράφει την προσέγγιση που θα χρησιμοποιηθεί σε αυτή τη μελέτη, εστιάζοντας σε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση ανασκόπησης της βιβλιογραφίας. Αυτή η προσέγγιση επιλέγεται για την εξέταση επιστημονικών εργασιών, παρέχοντας μια βάση για την κατανόηση των μεθοδολογιών απόσβεσης στο πλαίσιο των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ).

Η προσέγγιση ανασκόπησης της βιβλιογραφίας υιοθετείται λόγω των εγγενών πλεονεκτημάτων της, στη σύνθεση μιας ευρείας σειράς επιστημονικών άρθρων. Αυτή η προσέγγιση προσφέρει έναν τρόπο εξέτασης ιστορικών, θεωρητικών και πρακτικών πτυχών της λογιστικής απόσβεσης και των επιπτώσεων των ΔΠΧΑ. Η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας στηρίζεται σε ακαδημαϊκές βάσεις δεδομένων, έγκριτα επιστημονικά περιοδικά, βιβλία, εκθέσεις και λογιστικά πρότυπα σε ισχύ. Οι πρωτογενείς πηγές περιλαμβάνουν έγκριτα επιστημονικά περιοδικά και βιβλία, ενώ οι δευτερεύουσες πηγές περιλαμβάνουν αξιόπιστες διαδικτυακές πλατφόρμες και επίσημους φορείς λογιστικών προτύπων. Επιπλέον, η μεθοδολογία υπογραμμίζει την ανάγκη αποφυγής κριτικής αξιολόγησης της ποιότητας και της συνάφειας κάθε πηγής.

1.6. Δομή διπλωματικής

Το πρώτο κεφάλαιο αποτελεί την εισαγωγή στην έρευνα. Στην παράγραφο 1.1, προσφέρεται μια επισκόπηση του θέματος, ενώ στην 1.2 καθορίζονται οι βασικοί ερευνητικοί στόχοι που κατευθύνουν την εργασία. Στη συνέχεια, η παράγραφος 1.3 διατυπώνει τα ερευνητικά ερωτήματα που αποτελούν τον πυρήνα της διπλωματικής. Η παράγραφος 1.4 εστιάζει στο πεδίο εφαρμογής της έρευνας, ενώ στην 1.5 παρουσιάζεται η δομή της έρευνας, προετοιμάζοντας τον αναγνώστη για τα αναλυτικά κεφάλαια που ακολουθούν. Τέλος, το παρόν κεφάλαιο 1.6 παρέχει μια επισκόπηση της δομής της διπλωματικής εργασίας. Στο δεύτερο κεφάλαιο πραγματοποιείται μια εκτενής ανασκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας.

Στο δεύτερο κεφάλαιο γίνεται επισκόπηση της βιβλιογραφίας. Στην ενότητα 2.1, γίνεται μια εισαγωγή στην επισκόπηση, ενώ στην 2.2 εξετάζονται οι βασικές αποσβέσεις σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ σύμφωνα με την βιβλιογραφία.

Η τρίτη κεφαλαιακή ενότητα αφορά το εννοιολογικό πλαίσιο της έρευνας. Στην 3.1, καθορίζονται ο ορισμός και η σημασία της απόσβεσης, ενώ στην 3.2 παρατίθεται η ιστορική εξέλιξη της λογιστικής αποσβέσεων. Στην 3.3 γίνεται μια αιτιολογική

προσέγγιση, ενώ η 3.4 εξετάζει τη σχέση αποσβέσεων και χρηματοοικονομικής αναφοράς. Τέλος, στην 3.5, γίνεται επισκόπηση των μεθόδων απόσβεσης.

Στο τέταρτο κεφάλαιο, εξετάζονται οι Διεθνείς Λογιστικές Πρότυπες στον τομέα της αποσβέσεων. Συγκεκριμένα, η 4.1 παρουσιάζει τη μέθοδο σταθερής – άμεσης απόσβεσης, η 4.2 επικεντρώνεται στη μέθοδο φθίνουσας απόσβεσης, η 4.3 αναφέρεται στη μέθοδο των μονάδων παραγωγής, ενώ η 4.4 προσφέρει μια συγκριτική ανάλυση των διαφόρων μεθόδων απόσβεσης.

Η πέμπτη ενότητα επικεντρώνεται στην ανάλυση των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων. Συγκεκριμένα, η 5.1 παρουσιάζει το πλαίσιο προσέγγισης του IFRS, ενώ η 5.2 εξετάζει το ΔΛΠ 16 σχετικά με τα ενσώματα πάγια στοιχεία. Η 5.3 εστιάζει στο ΔΠΧΑ 13 για την επιμέτρηση εύλογης αξίας. Η 5.4 εξετάζει τις επιπτώσεις των ΔΠΧΑ στις αποσβέσεις.

Στο έκτο κεφάλαιο παρουσιάζεται η αναφορά αποσβέσεων στο πλαίσιο των οικονομικών καταστάσεων. Η 6.1 γίνεται η εισαγωγή, ενώ η 6.2 παρουσιάζει μελέτες περίπτωσης που εφαρμόζονται. Οι μελέτες περίπτωσης (6.3, 6.4, 6.5) επικεντρώνονται αντίστοιχα σε τεχνολογική απαξίωση, διαχείριση χαρτοφυλακίου ακινήτων, και μακροπρόθεσμες επενδύσεις σε υποδομές.

Στο τελευταίο έβδομο κεφάλαιο, στην παράγραφο 7.1 παρουσιάζονται τα συμπεράσματα και στο 7.2, οι προτάσεις για περαιτέρω έρευνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

2.1. Εισαγωγή

Για πολλά χρόνια οι λογιστικές αναλύσεις ασχολήθηκαν με τη μέτρηση των χαρακτηριστικών των οικονομικών γεγονότων. Η έννοια της επιμέτρησης υπήρξε κεντρική σημασίας για την προετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων. Για παράδειγμα, οι οικονομικές καταστάσεις μπορούν να καταρτιστούν μόνο εάν οι οικονομικές δραστηριότητες πληρούν τον ορισμό ενός στοιχείου των οικονομικών καταστάσεων και έχουν κόστος ή αξία που είναι μετρήσιμη με αξιοπιστία. Αυτή η συνθήκη έχει δημιουργήσει την πεποίθηση ότι η λογιστική είναι μια πρακτική μέτρησης. Προς το παρόν, η έννοια της επιμέτρησης είναι τόσο παλιά όσο και η ύπαρξη της ανθρωπότητας (NIST 1974), και καθώς οι κοινωνίες εξελίσσονται, τα μέτρα γίνονται πιο περίπλοκα.

Η έννοια της μέτρησης μπήκε στον τομέα της Λογιστικής επειδή εκεί υπάρχει μια συνεχής ανάγκη να δίνονται αξίες στις οικονομικές δραστηριότητες. Επομένως, μόνο εκείνα τα γεγονότα που εκφράζονται με νομισματικούς όρους με δίκαιο βαθμό αντικειμενικότητας είναι λογιστικά αρχεία. Οι Mock και Grove, το 1979 οραματίζονται ένα σύστημα μέτρησης που ποικίλλει, ανάλογα με τα γεγονότα και το αντικείμενο, και οι συγγραφείς της μελέτης το όρισαν ως ένα καθορισμένο σύνολο διαδικασιών που ποσοτικοποιεί αριθμούς σε αντικείμενα και συμβάντα με στόχο την παροχή έγκυρων, αξιόπιστων, σχετικών και οικονομικών πληροφοριών (Joghee, S., Alzoubi, H. & Dubey, A. 2020).

Η διαδικασία σύνδεσης της μέτρησης χρήματος σε οικονομικές δραστηριότητες και στοιχεία είναι ουσιαστικά μια διαδικασία αποτίμησης. Σύμφωνα με τους Glautier, Underdown και Morris το 2011, η αλληλεπίδραση και η αλληλεξάρτηση μεταξύ αποτίμησης και μέτρησης είναι εμφανείς στη λογιστική όπως ο προσδιορισμός εισοδήματος και η αποτίμηση πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Σε αυτή τη λογική, οι έννοιες του κεφαλαίου και του εισοδήματος, και στη συνέχεια της δημιουργίας πλούτου εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τις «έννοιες αποτίμησης». (Fayeye, J. O. & Eye, J. O. 1997)

Ως εκ τούτου, καθίσταται δυνατό για μια επιχείρηση να παρουσιάσει το αρχικό κόστος απόκτησης ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου ως αναπαράσταση μιας προηγούμενης οικονομικής προσπάθειας. Είναι βιώσιμο να αντιπροσωπεύεται η αξία ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου στην επιχείρηση σχετικά με τα μελλοντικά καθαρά οφέλη που αντιπροσωπεύει. (Alzoubi, H. & Khafajy, N. 2015).

Επίσης, είναι δυνατό να λογιστικοποιηθεί η αξία ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου στην επιχείρηση ως προς την τρέχουσα αγοραία αξία ή την εύλογη αξία του ουσιαστικά και αποτελεί το θεωρητικό υπόβαθρο αυτής της μελέτης. Δύο διακριτές μέθοδοι αποτίμησης έχουν αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης στο λογιστικό επάγγελμα. Πριν από την εφαρμογή των ΔΠΧΑ 13 για την επιμέτρηση της εύλογης αξίας, το ιστορικό κόστος ήταν η μέθοδος αποτίμησης που υιοθετήθηκε για τη επιμέτρηση της απόσβεσης. (Gonnella, E. 2010).

Το γεγονός ότι η χρηματοοικονομική λογιστική ασχολήθηκε με ένα υποσύνολο αυτών των προβλημάτων μέτρησης, δηλαδή η ύπαρξη μέτρων για περιουσιακά στοιχεία και γεγονότα τονίζει την προσαρμογή στα λογιστικά και τα πληροφοριακά συστήματα. Στην προσπάθειά να παρακολουθεί και να αντικατοπτρίζει ένα μεταβαλλόμενο περιβάλλον, η λογιστική βασίζεται στην τεχνογνωσία της, δηλαδή στην ανάθεση ενός μέτρου για την αντιπροσώπευση του κόστους των οικονομικών πόρων. (Ewoma, DE 2013) Ο εγγενής κίνδυνος αυτής της στρατηγικής είναι ότι η γνώση μπορεί να είναι ανεπαρκής για τη μέτρηση των νέων χαρακτηριστικών που επιθυμεί η κοινωνία. Η λογιστική κόστους είναι ένα σύστημα όπου η κύρια ανταλλακτική αξία είναι σημαντικό βασικό στοιχείο της λογιστικής μέτρησης. Παράλληλα η αξία συναλλαγής ονομάζεται επίσης ιστορική αξία και η αξία κτήσης είναι πληρωμή σε μετρητά.

2.2. Βασικές αποσβέσεις σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ

Η απόσβεση είναι μια θεμελιώδης έννοια στη λογιστική και την οικονομία, που αντιπροσωπεύει τη μείωση της αξίας ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου με την πάροδο του χρόνου λόγω φθοράς, απαξίωσης ή άλλων παραγόντων. Ο ακριβής υπολογισμός και η αναφορά των αποσβέσεων είναι κρίσιμης σημασίας τόσο για εσωτερικούς όσο και για εξωτερικούς ενδιαφερόμενους για την αξιολόγηση της οικονομικής κατάστασης μιας εταιρείας και για τη συμμόρφωση με διάφορα λογιστικά πρότυπα. (ΔΛΠ 16) Μεταξύ αυτών των προτύπων, τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) ξεχωρίζουν ως ένα ευρέως αποδεκτό πλαίσιο που καθοδηγεί τις λογιστικές πρακτικές των εταιρειών σε όλο τον κόσμο. (Ecobici Nicolae 2007) Αυτή η βιβλιογραφική ανασκόπηση διερευνά σύγχρονες προσεγγίσεις για τον υπολογισμό της απόσβεσης με έμφαση στις εφαρμογές και τις επιπτώσεις των ΔΠΧΑ, απεικονίζοντας πώς αυτές οι μεθοδολογίες έχουν εξελιχθεί με την πάροδο του χρόνου για να ανταποκριθούν στις μεταβαλλόμενες απαιτήσεις του παγκόσμιου επιχειρηματικού τοπίου.

Η σύγχρονη προσέγγιση για τον υπολογισμό των αποσβέσεων, ιδιαίτερα σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ), είναι ένα θέμα που απασχολεί τις οικονομικές οντότητες. Η διπλωματική συνοψίζει τα βασικά σημεία από διάφορες πηγές, δίνοντας έμφαση στο πλαίσιο των ΔΠΧΑ.

Οι αποσβέσεις είναι λογιστικές τεχνικές που χρησιμοποιούνται για την κατανομή του αποσβέσιμου ποσού (κόστος μείον την υπολειμματική αξία) των ενσώματων και άυλων πάγιων περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια της αντίστοιχης ωφέλιμης ζωής τους, σύμφωνα με το ΔΛΠ 16 και το ΔΛΠ 38. (ΔΛΠ 16, ΔΛΠ 38)

Παράλληλα τα πρότυπα ΔΠΧΑ επιτρέπουν διάφορες μεθόδους απόσβεσης, συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου της ευθείας γραμμής, της μεθόδου φθίνουσας ισορροπίας και της μεθόδου μονάδων παραγωγής. (Ecobici Nicolae 2007) Η σταθερή μέθοδος απόσβεσης χρησιμοποιείται ευρέως παγκοσμίως για την εξακρίβωση της

απόσβεσης των ΔΠΧΑ, αλλά εφαρμόζονται επίσης και άλλες μέθοδοι όπως τα ψηφία του αθροίσματος των ετών και οι μέθοδοι φθίνουσας αξίας. (Howard B. Levy. 2016)

Συνεπώς τα IFRS και τα GAAP των ΗΠΑ επιτρέπουν στις εταιρείες να επιλέγουν από διαφορετικές μεθόδους απόσβεσης, όπως ομοιόμορφη κατανομή (μέθοδος ευθείας γραμμής), απόσβεση με βάση τη χρήση (μέθοδοι παραγωγής) ή ταχεία μέθοδος (διπλή φθίνουσα ισορροπία), αν και οι μηχανισμοί εφαρμογής δεν διαφέρουν πολύ μεταξύ των δύο προτύπων.

Συνεπώς σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ, δίνεται έμφαση στη συνιστώσα των πάγιων περιουσιακών στοιχείων που μπορεί να απαιτήσει τη λογιστικοποίηση των ενσώματων παγίων σε ένα πιο ομαδοποιημένο επίπεδο. Αυτό περιλαμβάνει την καταγραφή και την απόσβεση σημαντικών στοιχείων αυτών των πάγιων περιουσιακών στοιχείων με διαφορετική οικονομική ζωή ξεχωριστά. (IAS 16)

Αρά τα ΔΠΧΑ επιβάλλουν την αναθεώρηση της υπολειμματικής αξίας, της ωφέλιμης ζωής και της μεθόδου απόσβεσης που εφαρμόζεται σε ένα πάγιο περιουσιακό στοιχείο τουλάχιστον σε κάθε ημερομηνία ισολογισμού, όπως ορίζεται στο ΔΛΠ 16. (IAS 16)

Μια αξιοσημείωτη αναφορά όσον αφορά τις αποσβέσεις είναι ότι κατά τη διάρκεια του ετήσιου έργου βελτιώσεων των προτύπων (κύκλος 2011-2013), η Επιτροπή των ΔΠΧΑ συζήτησε μια προτεινόμενη τροποποίηση του ΔΛΠ 38 και του ΔΛΠ 16, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι μια μέθοδος βάσει εσόδων δεν θεωρείται κατάλληλη μέθοδος απόσβεσης (Deloitte 2012).

Παράλληλα μελέτη των Alzoubi και Zafar τόνισε ότι τα ΔΠΧΑ έχουν θετική αλλά ασήμαντη επίδραση στις αποσβέσεις, χωρίς σημαντική διαφορά στο αναφερόμενο κέρδος όταν χρησιμοποιείται η σύμβαση της εύλογης αξίας και του ιστορικού κόστους (Alzoubi Sharjeel Zafar and Haitham M. 2020). Αν και δεν αναφέρονται άμεσα στις πηγές, οι σύγχρονες μέθοδοι απόσβεσης διαμορφώνονται με την ενσωμάτωση τεχνολογίας που

διευκολύνει την ακριβή παρακολούθηση και τον υπολογισμό των αποσβέσεων, ευθυγραμμίζόμενη με τις απαιτήσεις των ΔΠΧΑ για συνέπεια και διαφάνεια.

Σε σύγκριση με τα GAAP των ΗΠΑ, τα ΔΠΧΑ παρέχουν μεγαλύτερη ευελιξία στην επιλογή της μεθόδου απόσβεσης, προωθώντας έτσι μια πιο δίκαιη αναπαράσταση της οικονομικής χρήσης ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου. (U.S. Securities and Exchange Commission 2008)

Ανακεφαλαιώνοντας, η ανασκόπηση απεικονίζει τις σύγχρονες προσεγγίσεις για την απόσβεση στο πλαίσιο των ΔΠΧΑ, υπογραμμίζοντας τη στροφή προς πιο ακριβή, διαφανή και συγκρίσιμη χρηματοοικονομική πληροφόρηση στο παγκόσμιο επιχειρηματικό τοπίο. Η ενοποίηση της τεχνολογίας είναι επίσης πιθανό να εκσυγχρονίσει περαιτέρω τις μεθόδους απόσβεσης, διασφαλίζοντας την ευθυγράμμιση με τα πρότυπα ΔΠΧΑ για μια αξιόπιστη εικόνα της οικονομικής θέσης των οντοτήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

3.1. Απόσβεση: ορισμός και σημασία

Στη χρηματοοικονομική λογιστική η έννοια της απόσβεσης είναι μια βασική πτυχή που περικλείει τη σταδιακή μείωση της αξίας των ενσώματων περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. Στην ουσία, η απόσβεση αντιπροσωπεύει τη φθορά, την απαξίωση και τη χρήση που υφίστανται τα πάγια περιουσιακά στοιχεία καθώς συμβάλλουν στις λειτουργίες μία οικονομικής οντότητας. Αυτή η ενότητα εμβαθύνει στον ορισμό της απόσβεσης, την πολύπλευρη σημασία της και τον κρίσιμο ρόλο που διαδραματίζει στην απεικόνιση μιας αξιόπιστης οικονομικής εικόνας.

Η απόσβεση δεν είναι ένας απλός αριθμητικός υπολογισμός. Δηλώνει τη συστηματική κατανομή του κόστους ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου κατά την αναμενόμενη ωφέλιμη ζωή του. Αυτή η διαδικασία αναγνωρίζει ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία, είτε μηχανήματα, κτίρια ή εξοπλισμός, χάνουν σταδιακά την αξία τους καθώς χρησιμοποιούνται στις λειτουργίες. (Harold Hotelling 1925). Οι αποσβέσεις είναι ένα μη ταμειακό έξοδο, καθιστώντας το μια μοναδική λογιστική εγγραφή που αποτυπώνει την οικονομική πραγματικότητα χωρίς άμεσες ταμειακές εκροές.

Η σημασία της απόσβεσης αντηχεί σε πολλαπλές διαστάσεις (De George, E.T., X. Li, and L. Shivakumar. 2016):

- Πρώτον, ευθυγραμμίζει τις οικονομικές καταστάσεις με την οικονομική πραγματικότητα. Οι αξίες των πάγιων περιουσιακών στοιχείων μειώνονται με την πάροδο του χρόνου και η ακριβής αντανάκλαση αυτής της μείωσης ενισχύει την ακρίβεια των οικονομικών καταστάσεων. Χωρίς αποσβέσεις, οι οικονομικές καταστάσεις μπορεί να υπερεκτιμήσουν την αξία των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, οδηγώντας σε στρεβλωμένες αντιλήψεις για την οικονομική υγεία μίας οικονομικής οντότητας.

- Δεύτερον, η απόσβεση επιτρέπει τη σωστή κατανομή του κόστους. Κατανέμοντας το κόστος ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου στην ωφέλιμη ζωή του, η απόσβεση αντιστοιχίζει το κόστος χρήσης του πάγιου περιουσιακού στοιχείου με τα έσοδα που δημιουργεί. Αυτό ευθυγραμμίζει την αναγνώριση κόστους και εσόδων, βοηθώντας τη λήψη αποφάσεων παρέχοντας μια σαφέστερη εικόνα της πραγματικής κερδοφορίας των λειτουργιών.
- Τρίτον, η απόσβεση καθοδηγεί τις επενδυτικές αποφάσεις. Οι οικονομικές οντότητες πρέπει να αποφασίσουν εάν θα διατηρήσουν, θα αντικαταστήσουν ή θα αναβαθμίσουν πάγια περιουσιακά στοιχεία. Οι ακριβείς υπολογισμοί απόσβεσης ενημερώνουν αυτές τις αποφάσεις, βοηθώντας στην αξιολόγηση του κατά πόσο το κόστος διατήρησης ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου υπερβαίνει τα οφέλη που αποφέρει.
- Τέλος, η απόσβεση επηρεάζει τη φορολογία. Οι κυβερνήσεις συχνά επιτρέπουν φορολογικές εκπτώσεις για αποσβέσεις, αναγνωρίζοντας ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία χάνουν την αξία τους με την πάροδο του χρόνου. Οι κατάλληλοι υπολογισμοί απόσβεσης βελτιστοποιούν τα φορολογικά οφέλη και τη συμμόρφωση με τους φορολογικούς κανονισμούς.

Η σημασία της απόσβεσης ξεπερνά τους απλούς μαθηματικούς υπολογισμούς της. Αποτυπώνει την ουσία της διαχείρισης πάγιων περιουσιακών στοιχείων, της οικονομικής ακρίβειας και της τεκμηριωμένης λήψης αποφάσεων. Όπως αποκαλύπτει η έρευνα αυτής της ενότητας, η απόσβεση δεν είναι απλώς μια λογιστική εγγραφή - είναι μια κομβική έννοια που συνδυάζει οικονομικές καταστάσεις, λειτουργική αποτελεσματικότητα, επενδυτικές στρατηγικές και κανονιστική συμμόρφωση. Η κατανόηση του ορισμού και της σημασίας των σύγχρονων μεθοδολογιών απόσβεσης, που εφαρμόζονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ).

3.2. Ιστορική εξέλιξη λογιστικής αποσβέσεων

Το ταξίδι της έννοιας της απόσβεσης ιστορικά είναι μια συναρπαστική αφήγηση που αποκαλύπτει την ανάπτυξη μεθοδολογιών που στοχεύουν στην αποτύπωση της φθίνουσας αξίας των ενσώματων περιουσιακών στοιχείων με την πάροδο του χρόνου⁴. Αυτή η εξέλιξη, που εκτείνεται από τις πρώτες έννοιες της διαχείρισης στη σύγχρονη εποχή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ), αποτελεί απόδειξη του διαρκώς μεταβαλλόμενου τοπίου των λογιστικών πρακτικών και της αντανάκλασής τους στις οικονομικές πραγματικότητες.

Πρώιμες έννοιες της απόσβεσης: Εμφάνιση διαχείρισης

Στην αρχή του ανθρώπινου πολιτισμού, οι πρώιμες κοινωνίες αναγνώρισαν τη θεμελιώδη αρχή της διαχείρισης - την ευθύνη να διαχειρίζονται και να λογοδοτούν τα πάγια περιουσιακά στοιχεία. Αν και δεν είχαν την ακρίβεια των σύγχρονων μεθοδολογιών, αυτοί οι αρχαίοι πολιτισμοί αναγνώρισαν ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία, όπως η γη, τα ζώα και τα εργαλεία, υπέστησαν φθορά καθώς χρησιμοποιήθηκαν. Αυτή η στοιχειώδης επίγνωση έθεσε τις βάσεις για την αναγνώριση ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία διέθεταν μια πεπερασμένη οικονομική διάρκεια ζωής.⁵

Άνοδος της συστηματικής κατανομής: Βιομηχανική επανάσταση

Η Βιομηχανική Επανάσταση σηματοδότησε μια κομβική συγκυρία στην εξέλιξη της λογιστικής αποσβέσεων. Καθώς η εκμηχάνιση και η εκβιομηχάνιση αναμόρφωσαν τα οικονομικά τοπία, οι επιχειρήσεις αντιμετώπισαν την πρόκληση της λογιστικής για τα πάγια περιουσιακά στοιχεία με συστηματικό τρόπο. Η **σταθερή μέθοδος** προέκυψε ως απάντηση, επιτρέποντας την ομοιόμορφη κατανομή του κόστους των πάγιων περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια της αναμενόμενης ωφέλιμης ζωής τους. Αυτή η στροφή από τις ασαφείς αντιλήψεις στη δομημένη κατανομή αντανάκλα την αυξανόμενη

⁴ Βλ. Wells, M. C., 1976.

⁵ Βλ. Wells, M. C., 1976.

χρηματοοικονομική σύνεση των επιχειρήσεων και την αναγνώρισή τους για τη σημασία της δέσμευσης της κατανάλωσης πάγιων περιουσιακών στοιχείων.⁶

Καινοτομίες στις Μεθοδολογίες: Εισαγωγή φθίνουσας ισορροπίας

Καθώς οι βιομηχανίες έγιναν πιο περίπλοκες, η ανάγκη για εξελιγμένες μεθοδολογίες μεγάλωνε. Η **μέθοδος του φθίνοντος υπολοίπου** εισήγαγε επιταχυνόμενη απόσβεση, λαμβάνοντας υπόψη την ταχεία απαξίωση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων στα πρώτα στάδια της ζωής τους. Αυτή η προσέγγιση είχε ιδιαίτερη απήχηση σε τομείς που γνωρίζουν ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, ευθυγραμμίζοντας τους υπολογισμούς των αποσβέσεων με τη δυναμική πραγματικότητα των εξελισσόμενων αγορών. Η μέθοδος του φθίνοντος υπολοίπου έδειξε την προσαρμοστικότητα της λογιστικής στις ειδικές απαιτήσεις του κλάδου.

Ακρίβεια και Πρακτικότητα: Μονάδες Μέθοδος Παραγωγής

Ενισχύοντας περαιτέρω την ακρίβεια, προέκυψαν οι **μέθοδοι παραγωγής μονάδων**, που συσχετίζουν άμεσα την απόσβεση πάγιων περιουσιακών στοιχείων με τη χρήση. Αυτή η μέθοδος αναγνώρισε ότι τα πάγια περιουσιακά στοιχεία υπέστησαν φθορά ανάλογα με τη χρήση τους στις παραγωγικές διαδικασίες. (Garner, S. P. 1925) , Αυτή η καινοτομία είχε απήχηση ειδικά σε κλάδους όπου η ανάπτυξη πάγιων περιουσιακών στοιχείων επηρέασε σημαντικά τη συνολική παραγωγή. Η μέθοδος παραγωγής μονάδων υπογράμμισε την ικανότητα της λογιστικής να συλλαμβάνει τις διαφοροποιημένες διακυμάνσεις της αξίας του ενεργητικού με βάση την πρακτική χρήση.

Εύλογη Αξία και ΔΠΧΑ: Εμβάθυνση στην έννοια της απόσβεσης

Η σύγχρονη εποχή των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) φέρνει την ιστορική εξέλιξη των αποσβέσεων στην κορύφωσή της. Τα πρότυπα ΔΠΧΑ δίνουν έμφαση στην αναπαράσταση της **εύλογης αξίας**, απαιτώντας ακριβείς εκτιμήσεις

⁶ Βλ. Yamey, B. S. 1962.

αποτίμησης, επανεκτίμησης και απομείωσης. Αυτή η ευθυγράμμιση των ιστορικών μεθοδολογιών με τα σύγχρονα πρότυπα αντανακλά την κορύφωση της ιστορικής αναδρομής που διήρκεσε αιώνες. Η λογιστική απόσβεσης έχει εξελιχθεί από την εννοιολογική προσέγγιση πάγιων περιουσιακών στοιχείων στην ακρίβεια που απαιτείται από τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς.

Συνεπώς, η ιστορική εξέλιξη της λογιστικής απόσβεσης αντικατοπτρίζει την εξέλιξη της ίδιας της λογιστικής. Από τις στοιχειώδεις έννοιες της διαχείρισης στις συστηματικές μεθόδους κατανομής της βιομηχανικής εποχής και τέλος, στους λεπτομερείς υπολογισμούς των σύγχρονων μεθοδολογιών, η ιστορική αναδρομή αντανακλά την προσπάθεια της λογιστικής να απεικονίσει με ακρίβεια την πραγματική αξία του ενεργητικού. Καθώς αυτές οι ιστορικές μέθοδοι συγκλίνουν με τις σύγχρονες απαιτήσεις των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ, η εξέλιξη της λογιστικής απόσβεσης παρέχει ένα πλαίσιο σύγχρονων πρακτικών, συμβάλλοντας στην κατανόηση της στο πεδίο της χρηματοοικονομικής αναφοράς.

3.3. Αιτιολογική προσέγγιση

Η παρούσα διπλωματική υπογραμμίζει την αυξανόμενη πο των προτύπων χρηματοοικονομικής αναφοράς και υπογραμμίζει την ανάγκη για μια συνολική διερεύνηση της αλληλεπίδρασης μεταξύ των σύγχρονων μεθόδων απόσβεσης και των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ), (IAS 16).

Η πρακτική της απόσβεσης, που αναγνωρίζει τη φθορά των πάγιων περιουσιακών στοιχείων με την πάροδο του χρόνου, έχει βαθιές ιστορικές ρίζες στη λογιστική και τη χρηματοοικονομική διαχείριση. Παραδοσιακά, οι επιχειρήσεις έχουν χρησιμοποιήσει διάφορες μεθόδους για να κατανείμουν το κόστος των πάγιων περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους, που κυμαίνονται από απλούς υπολογισμούς με σταθερή απόσβεση έως πιο περίπλοκες μεθόδους όπως οι μονάδες παραγωγής. Καθώς το επιχειρηματικό τοπίο έχει εξελιχθεί, το ίδιο ισχύει και για τη σημασία της ακριβούς

λογιστικής απόσβεσης για να αντικατοπτρίζει την πραγματική αξία των πάγιων περιουσιακών στοιχείων και την οικονομική υγεία των οικονομικών οντοτήτων.⁷

Τα τελευταία χρόνια, με την εφαρμογή των ΔΠΧΑ που έχουν σχεδιαστεί για τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα στη χρηματοοικονομική αναφορά διεθνώς, εισάγουν ένα σύνθετο σύνολο κατευθυντήριων γραμμών που πρέπει να τηρούν οι οντότητες⁸. Αυτή η πολυπλοκότητα είναι ιδιαίτερα εμφανής στη λογιστική αντιμετώπιση των αποσβέσεων, όπου οι αποτιμήσεις πάγιων περιουσιακών στοιχείων, οι εκτιμήσεις απομείωσης και οι εκτιμήσεις εύλογης αξίας αλληλοεπιδρούν με διάφορους παράγοντες.

Η δομή αυτής της διπλωματικής έγκειται στη αλληλεπίδραση μεταξύ των μεθοδολογιών απόσβεσης σύμφωνα με τα ελληνικά και Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς. Οι οικονομικές οντότητες αντιμετωπίζουν την πρόκληση του υπολογισμού της απόσβεσης, τηρώντας παράλληλα τις αυστηρές οδηγίες των ΔΠΧΑ. Αυτή η πολυπλοκότητα ενισχύεται περαιτέρω από παράγοντες όπως οι αναπροσαρμογές πάγιων περιουσιακών στοιχείων, οι προσαρμογές απομείωσης.

Συμπερασματικά, το υπόβαθρο και το σκεπτικό θέτει τις βάσεις για την έρευνα επισημαίνοντας το ιστορικό πλαίσιο της λογιστικής απόσβεσης, την εμφάνιση των ΔΠΧΑ και την ανάγκη να διερευνηθούν οι σύγχρονες μεθοδολογιών απόσβεσης στο πλαίσιο των διεθνών λογιστικών προτύπων, παρέχοντας ακριβή και διαφανή χρηματοοικονομική αναφορά.

3.4. Σχέση αποσβέσεων και χρηματοοικονομικής αναφοράς

Η σχέση μεταξύ της απόσβεσης και της χρηματοοικονομικής αναφοράς αποτελεί θεμελιώδη ακρογωνιαίο λίθο της ακριβούς και διαφανούς οικονομικής εκπροσώπησης για τις οικονομικές οντότητες. Η απόσβεση, ως δαπάνη εκτός μετρητών, έχει βαθιές

⁷ Βλ. Tan, H., S. Wang, and M. Welker. 2011.

⁸ Βλ. Kim, J. B., X. Liu, and L. Zheng. 2012.

επιπτώσεις για τις οικονομικές καταστάσεις και την απεικόνιση της πραγματικής οικονομικής υγείας μιας οικονομικής οντότητας. Αυτή η ενότητα εμβαθύνει στην περίπλοκη αλληλεπίδραση μεταξύ της απόσβεσης και της χρηματοοικονομικής αναφοράς, αποκαλύπτοντας τη σημασία, τις προκλήσεις και τον αντίκτυπό της στα ενδιαφερόμενα μέρη.

Η απήχηση της απόσβεσης επεκτείνεται σε όλες τις οικονομικές καταστάσεις, με την επίδρασή της να αντηχεί μέσω του ισολογισμού, της κατάστασης λογαριασμού αποτελεσμάτων και της κατάστασης ταμειακών ροών. Ο ισολογισμός αντικατοπτρίζει την καθαρή λογιστική αξία των περιουσιακών στοιχείων, προσαρμόζοντας τις συσσωρευμένες αποσβέσεις. Αυτή η προσαρμογή αναγνωρίζει τη μείωση της αξίας του ενεργητικού λόγω φθοράς. Η κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, από την άλλη πλευρά, παρουσιάζει τις αποσβέσεις ως έξοδο, μειώνοντας τα αναφερόμενα κέρδη και ευθυγραμμίζοντας την αναγνώριση εσόδων με την κατανομή του κόστους. Ενώ η απόσβεση είναι ένα μη ταμειακό έξοδο, η συμπερίληψή της στην κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων ενισχύει την ακρίβεια αντιστοιχίζοντας το κόστος με τα έσοδα. Επιπλέον, η κατάσταση ταμειακών ροών αποτυπώνει τη συμφωνία μεταξύ των καθαρών εσόδων και των ταμειακών ροών, λαμβάνοντας υπόψη τη μη ταμειακή φύση της απόσβεσης.⁹

Η απόσβεση ασκεί επιρροή σε διάφορους χρηματοοικονομικούς δείκτες και μετρήσεις απόδοσης. Ο δείκτης κύκλου εργασιών περιουσιακών στοιχείων, η απόδοση των περιουσιακών στοιχείων (ROA) και η απόδοση ιδίων κεφαλαίων (ROE) είναι παραδείγματα μετρήσεων όπου η απόσβεση παίζει καθοριστικό ρόλο. Η απόσβεση μειώνει την αξία του ενεργητικού, επηρεάζοντας έτσι τον δείκτη κύκλου εργασιών του ενεργητικού. Το ROA, ένα μέτρο κερδοφορίας, παράγοντες απόσβεσης για την αξιολόγηση του πόσο αποτελεσματικά μια οικονομική οντότητα χρησιμοποιεί τα περιουσιακά της στοιχεία για να δημιουργήσει κέρδος. Το ROE, το οποίο αξιολογεί την ικανότητα μιας εταιρείας να παράγει αποδόσεις για τους μετόχους, επηρεάζεται ομοίως

⁹ Βλ. Manzon, G., and G. Plesko. 2002.

από τον ρόλο της απόσβεσης στη διαμόρφωση του καθαρού εισοδήματος και των ιδίων κεφαλαίων.¹⁰

Η σχέση μεταξύ αποσβέσεων και χρηματοοικονομικής πληροφόρησης αποκτά πρόσθετη πολυπλοκότητα στο πλαίσιο των εκτιμήσεων εύλογης αξίας και απομείωσης, όπως ορίζεται από λογιστικά πρότυπα όπως τα ΔΠΧΑ. Ο διαχωρισμός μεταξύ του ιστορικού κόστους ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου και της εύλογης αξίας του απαιτεί από τις οικονομικές οντότητες να προβαίνουν σε περίπλοκους υπολογισμούς που αντανακλούν τις διακυμάνσεις της αγοράς. Οι εκτιμήσεις απομείωσης απαιτούν τη σύγκριση της λογιστικής αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων με τα ανακτήσιμα ποσά τους, διαδικασία που επηρεάζεται από ακριβείς υπολογισμούς αποσβέσεων. Η τομή αυτών των παραγόντων υπογραμμίζει τη σχολαστική εξέταση που απαιτείται για την απεικόνιση της πραγματικής αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, αντικατοπτρίζοντας την πραγματική οικονομική τους κατάσταση.¹¹

Η σχέση μεταξύ της απόσβεσης και της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης επεκτείνει την εμβέλειά της σε ενδιαφερόμενα μέρη, από επενδυτές και δανειστές έως ρυθμιστικούς φορείς και αναλυτές. Η ακριβής χρηματοοικονομική αναφορά, επηρεασμένη από διαφανείς υπολογισμούς αποσβέσεων, αποτελεί τη βάση για τεκμηριωμένη λήψη αποφάσεων. Οι επενδυτές βασίζονται στις οικονομικές καταστάσεις για να αξιολογήσουν την υγεία και τις πιθανές αποδόσεις μίας οικονομικής οντότητας. Οι δανειστές μετρούν την πιστοληπτική ικανότητα με βάση τους οικονομικούς δείκτες μιας εταιρείας. Οι ρυθμιστικοί φορείς χρησιμοποιούν ακριβή οικονομικά δεδομένα για να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τα πρότυπα αναφοράς. Οι διαφανείς πρακτικές απόσβεσης ενισχύουν την αξιοπιστία, την εμπιστοσύνη και την ικανότητα λήψης τεκμηριωμένων αποφάσεων.¹²

Η σχέση μεταξύ της απόσβεσης και της χρηματοοικονομικής αναφοράς αποτελεί παράδειγμα του καθοριστικού ρόλου που διαδραματίζει στη διαμόρφωση της ακρίβειας,

¹⁰ Βλ. Miller, G., and D. Skinner. 1998.

¹¹ Βλ. Imhoff, E. A. and J. K. Thomas (1988).

¹² Βλ. Graham, J. R., C. R. Harvey and S. Rajgopal (2005).

της διαφάνειας και της αξιοπιστίας μίας οικονομικής οντότητας. Οι αποσβέσεις, όπως αποτυπώνεται σε διάφορες οικονομικές καταστάσεις, δείκτες και μετρήσεις απόδοσης, δεν είναι απλώς μια λογιστική εγγραφή. Είναι ένα θεμελιώδες δομικό στοιχείο που διασφαλίζει ότι η χρηματοοικονομική αναφορά αντικατοπτρίζει την οικονομική πραγματικότητα. Με την κατανόηση αυτής της σχέσης, οι ενδιαφερόμενοι εξουσιοδοτούνται να ερμηνεύουν με ακρίβεια τις οικονομικές πληροφορίες, ενισχύοντας τη λογοδοσία, την εμπιστοσύνη και τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων.

3.5. Επισκόπηση των μεθόδων απόσβεσης: πλοήγηση στις επιλογές κατανομής

Οι μέθοδοι απόσβεσης χρησιμεύουν ως κατευθυντήριες γραμμές που καθοδηγούν τις οικονομικές οντότητες μέσω του περίπλοκου εδάφους της αποτίμησης πάγιων περιουσιακών στοιχείων, της λογιστικής και της χρηματοοικονομικής αναφοράς. Αυτές οι μέθοδοι είναι διαφορετικά πλαίσια που χρησιμοποιούνται για τη συστηματική κατανομή του κόστους των πάγιων περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους, αντανακλώντας τη φθορά, την απαξίωση και τις τεχνολογικές εξελίξεις.¹³ Αυτή η ενότητα παρέχει μια ολοκληρωμένη επισκόπηση ορισμένων σημαντικών μεθόδων απόσβεσης, επισημαίνοντας τις εννοιολογικές τους βάσεις, τα δυνατά σημεία, τους περιορισμούς και τις πρακτικές επιπτώσεις τους. Ενώ υπάρχουν αρκετές μέθοδοι υπολογισμών αποσβέσεων, οι τρεις πιο διαδεδομένες που χρησιμοποιούνται από την συντριπτική πλειοψηφία των εταιριών είναι η σταθερή μέθοδος, μέθοδος φθίνοντος υπολοίπου και η μέθοδος μονάδων παραγωγής.

Σταθερή μέθοδος

Η σταθερή μέθοδος αποτελεί τη βάση της λογιστικής απόσβεσης. Αυτή η προσέγγιση κατανέμει ίσο μέρος του κόστους ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου σε κάθε λογιστική περίοδο της ωφέλιμης ζωής του. Αν και προσφέρει συνέπεια στην κατανομή, η σταθερή

¹³ Βλ. Hulten, Charles R., and Wykoff, Frank C. 1975.

μέθοδος ενδέχεται να μην αποτυπώνει με ακρίβεια την επιταχυνόμενη απόσβεση που παρουσιάζουν ορισμένα πάγια περιουσιακά στοιχεία.

Μέθοδος φθίνοντος υπολοίπου

Η μέθοδος του φθίνοντος υπολοίπου αποκλίνει από την ομοιομορφία, κατανέμοντας υψηλότερα τμήματα του κόστους ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου στα πρώτα χρόνια του. Αυτό αντικατοπτρίζει την επιταχυνόμενη απόσβεση που αντιμετωπίζουν πολλά πάγια περιουσιακά στοιχεία λόγω των τεχνολογικών εξελίξεων και της ταχείας απαξίωσης. Αυτή η μέθοδος ευθυγραμμίζει την κατανομή κόστους με τη πραγματική φθορά. Ωστόσο, μπορεί να οδηγήσει σε χαμηλότερες λογιστικές αξίες στα επόμενα χρόνια, δυνητικά στρεβλώνοντας τους οικονομικούς δείκτες και τις μετρήσεις απόδοσης.

Μέθοδος Μονάδων Παραγωγής

Η μέθοδος των μονάδων παραγωγής έχει άμεση σχέση μεταξύ της απόσβεσης και της χρήσης. Αυτή η μέθοδος κατανέμει τις αποσβέσεις με βάση τον όγκο παραγωγής στον οποίο συμβάλλει ένα πάγιο περιουσιακό στοιχείο. Ταιριάζει σε βιομηχανίες όπου η χρήση πάγιων περιουσιακών στοιχείων επηρεάζει σημαντικά τη συνολική παραγωγή. Αποτυπώνοντας την ουσία της κατανάλωσης, αυτή η μέθοδος προσφέρει ακριβή κατανομή αλλά απαιτεί σχολαστική παρακολούθηση των όγκων παραγωγής.

Μέθοδος άθροισης των ετών-ψηφίων (sum-of-the-years-digits)

Η μέθοδος άθροισης των ετών-ψηφίων επιτυγχάνει μια ισορροπία μεταξύ της προσέγγισης της σταθερής απόσβεσης και της φθίνουσας ισορροπίας. Περιλαμβάνει τον υπολογισμό ενός κλάσματος της συνολικής απόσβεσης ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου, ευνοώντας τα προηγούμενα χρόνια της ζωής του. Αυτή η μέθοδος συνδυάζει την επιταχυνόμενη φύση του φθίνοντος υπολοίπου με τα ίδια κεφάλαια της σταθερής κατανομής. Η ευελιξία του το καθιστά κατάλληλο για πάγια περιουσιακά στοιχεία που παρουσιάζουν μέτρια απαξίωση.

Επιλογή μεθόδου υπολογισμού απόσβεσης

Η επιλογή της σωστής μεθόδου απόσβεσης εξαρτάται από πολλούς παράγοντες. Τα χαρακτηριστικά των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, η δυναμική του κλάδου, οι τεχνολογικές εξελίξεις και οι στόχοι χρηματοοικονομικής αναφοράς παίζουν ρόλο σε αυτήν την απόφαση. Οι οικονομικές οντότητες πρέπει να αξιολογήσουν την ευθυγράμμιση μεταξύ του προτύπου κατανομής μιας μεθόδου και του προφίλ πραγματικής κατανάλωσης ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου. Επιπλέον, οι οικονομικοί δείκτες, οι φορολογικές επιπτώσεις και η κανονιστική συμμόρφωση επηρεάζουν την επιλογή.¹⁴

Οι εκτιμήσεις για την επανεκτίμηση και την εύλογη αξία των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, όπως ορίζονται από τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ, επηρεάζουν την επιλογή της μεθόδου. Η εξισορρόπηση των αναγκών ακριβούς χρηματοοικονομικής αναφοράς και τήρησης των διεθνών προτύπων προσθέτει μια στρατηγική διάσταση στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. (IFRS 16)

Κάθε μέθοδος ενσωματώνει τα μοναδικά πλεονεκτήματα και τους περιορισμούς της, αντιμετωπίζοντας διαφορετικά χαρακτηριστικά πάγιων περιουσιακών στοιχείων και πρότυπα κατανάλωσης. Καθώς οι οικονομικές οντότητες περιηγούνται στο τοπίο της κατανομής, η κατανόηση των εννοιολογικών θεμελίων και των επιπτώσεων αυτών των μεθόδων είναι πρωταρχικής σημασίας. Αυτές οι μέθοδοι χρησιμεύουν ως εργαλεία όχι μόνο για τη λογιστική, αλλά για τη διαμόρφωση της χρηματοοικονομικής διαφάνειας, τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων και την απεικόνιση της πραγματικής οικονομικής θέσης μίας οικονομικής οντότητας.

¹⁴ Βλ. Hulten, Charles R., and Wykoff, Frank C 1973.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΔΠΧΑ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΝ - ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

4.1. Μέθοδος σταθερής – άμεσης απόσβεσης

Η μέθοδος άμεσης απόσβεσης, μια σημαντική έννοια στη λογιστική και τη χρηματοοικονομική, περιλαμβάνει μια συστηματική προσέγγιση για τον υπολογισμό της απόσβεσης των πάγιων περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. Αυτή η μέθοδος χρησιμοποιείται ευρέως για την ομοιόμορφη κατανομή του κόστους ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου κατά την αναμενόμενη διάρκειά του, διασφαλίζοντας μια συνεπή μείωση της αξίας του στις οικονομικές καταστάσεις.

Σύμφωνα με τον Jackson, S. B. (2008), για τη μέθοδο της σταθερής απόσβεσης περιλαμβάνεται μια ποικιλία προοπτικών και εφαρμογών. Είναι ένα θεμελιώδες θέμα που αναπτύσσεται στην λογιστική, παρέχοντας μια βάση για την κατανόηση των τεχνικών απόσβεσης. Η απλότητα και η ευκολία εφαρμογής της μεθόδου την καθιστούν κατάλληλη για πάγια περιουσιακά στοιχεία με προβλέψιμη, σταθερή μείωση της αξίας της.

Οι Kennon, J. Et al (2009) έχουν εξετάσει τα πλεονεκτήματα και τους περιορισμούς της μεθόδου σταθερής απόσβεσης. Ο απλός υπολογισμός του βοηθά στον προϋπολογισμό και τον οικονομικό προγραμματισμό, καθώς η σταθερή δαπάνη απόσβεσης μπορεί εύκολα να προβλεφθεί. Ωστόσο, προκύπτουν επικρίσεις λόγω της αποτυχίας του να λάβει υπόψη του τα πραγματικά πρότυπα χρήσης του πάγιου περιουσιακού στοιχείου, με αποτέλεσμα να υπάρχουν ανακριβή στοιχεία απόσβεσης για πάγια περιουσιακά στοιχεία με ακανόνιστη φθορά.

Οι συγκριτικές μελέτες στη βιβλιογραφία όπως αυτή των Kohler, P., & Morrison, E. (1926) συχνά αντιπαραβάλλουν τη μέθοδο σταθερής απόσβεσης με εναλλακτικές μεθόδους απόσβεσης, όπως η μέθοδος του φθίνοντος υπολοίπου ή η μέθοδος των μονάδων παραγωγής. Αυτές οι μελέτες διερευνούν τις επιπτώσεις της χρήσης διαφορετικών

μεθόδων στις οικονομικές καταστάσεις, τον φορολογικό σχεδιασμό και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

Η βιβλιογραφία εμβαθύνει επίσης στα ρυθμιστικά και λογιστικά πρότυπα που διέπουν την εφαρμογή της μεθόδου σταθερής απόσβεσης. Οι Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (GAAP) και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) παρέχουν κατευθυντήριες γραμμές για τη διασφάλιση συνεπούς και ακριβούς εφαρμογής σε διάφορους κλάδους.

Πρακτικές περιπτώσιολογικές μελέτες βρίσκονται συνήθως στη βιβλιογραφία, όπως των Stice, J. D., Stice, E. K., & Skousen, F. (2007) οι οποίες δείχνουν πώς χρησιμοποιείται η μέθοδος σταθερής απόσβεσης σε σενάρια πραγματικού κόσμου. Αυτές οι περιπτώσεις δείχνουν τη άμεση σχέση της σταθερής απόσβεσης σε διάφορους κλάδους, από την κατασκευή και την τεχνολογία μέχρι την ακίνητη περιουσία και τις μεταφορές. Τονίζουν επίσης τη σημασία της σωστής εκτίμησης της ωφέλιμης ζωής ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου για την αποφυγή υπερεκτίμησης ή υποτίμησης των εξόδων απόσβεσης.

Τα τελευταία χρόνια, με την πρόοδο της τεχνολογίας, οι ερευνητές διερεύνησαν την ενσωμάτωση της μεθόδου σταθερής απόσβεσης σε λογισμικά και εργαλεία λογιστικής. Αυτό έχει απλοποιήσει τη διαδικασία υπολογισμού και μείωσε τις πιθανότητες ανθρώπινου λάθους, ενισχύοντας περαιτέρω την αποτελεσματικότητα και την ακρίβεια της μεθόδου.

Συνεπώς, η μέθοδος άμεσης απόσβεσης κατέχει σημαντική θέση στη λογιστική και χρηματοοικονομική βιβλιογραφία. Είναι μια θεμελιώδης ιδέα με πρακτικές εφαρμογές σε όλους τους κλάδους και τα πλεονεκτήματα και οι περιορισμοί της συζητούνται διεξοδικά στην παρούσα διπλωματική. Η συνεχής εξέλιξη των λογιστικών προτύπων και οι τεχνολογικές εξελίξεις συνεχίζουν να διαμορφώνουν τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται και εξετάζεται η μέθοδος σταθερής απόσβεσης στο σύγχρονο οικονομικό τοπίο.

4.2. Μέθοδος φθίνουσας απόσβεσης

Η μέθοδος φθίνουσας απόσβεσης, αποτελεί μια κρίσιμη πτυχή της λογιστικής απόσβεσης και έχει συγκεντρώσει σημαντική εξέταση στη βιβλιογραφία λόγω της μοναδικής προσέγγισής της στη μείωση της αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Αυτή η μέθοδος περιλαμβάνει τον υπολογισμό των αποσβέσεων με βάση ένα σταθερό ποσοστό της λογιστικής αξίας ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου, με αποτέλεσμα υψηλότερα έξοδα απόσβεσης κατά τα αρχικά έτη και σταδιακά μειούμενα ποσά με την πάροδο του χρόνου.

Η βιβλιογραφία και δει ο Halten C. (1981) προσφέρει μια περιεκτική εξερεύνηση της μεθόδου του φθίνοντος υπολοίπου, επισημαίνοντας τα πλεονεκτήματα και τους περιορισμούς της. Οι ερευνητές έχουν τονίσει την καταλληλότητά του για πάγια περιουσιακά στοιχεία που παρουσιάζουν ταχεία απόσβεση στα αρχικά τους στάδια, αντανakλώντας την πραγματικότητα της φθοράς. Αυτό ευθυγραμμίζεται με την ικανότητα της μεθόδου να αναπαριστά με ακρίβεια το μειούμενο οικονομικό όφελος ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου με την πάροδο του χρόνου.

Οι εις βάθος αναλύσεις στη βιβλιογραφία όπως αυτή του Comiskey, E. (1971) συχνά συγκρίνουν τη φθίνουσα απόσβεση με εναλλακτικές τεχνικές απόσβεσης, όπως η μέθοδος σταθερής απόσβεσης ή η μέθοδος μονάδων παραγωγής. Αυτές οι συγκριτικές μελέτες εμβαθύνουν στον αντίκτυπο της χρήσης διαφορετικών μεθόδων στις οικονομικές καταστάσεις, τις φορολογικές επιπτώσεις και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τις επιχειρήσεις.

Μια αξιοσημείωτη πτυχή που εξετάζεται στη βιβλιογραφία (Barefield, R and Comiskey, E. (1971)) είναι η επιλογή του ποσοστού απόσβεσης για τη μέθοδο φθίνουσας απόσβεσης. Οι ερευνητές συζητούν τις συνέπειες της επιλογής υψηλότερου ή χαμηλότερου ποσοστού, λαμβάνοντας υπόψη παράγοντες όπως τα πρότυπα του κλάδου, τα χαρακτηριστικά των πάγιων περιουσιακών στοιχείων και τους στόχους χρηματοοικονομικής αναφοράς. Η

προσαρμογή του επιτοκίου μπορεί να επηρεάσει σημαντικά την οικονομική εικόνα και την κερδοφορία μιας οικονομικής οντότητας.

Οι πρακτικές περιπτωσιολογικές μελέτες σύμφωνα με το Unit of Production Method of Depreciation (2018), εξετάζονται πραγματικά παραδείγματα της εφαρμογής της μεθόδου φθίνουσας ισορροπίας σε διάφορους κλάδους. Αυτές οι περιπτώσεις υπογραμμίζουν την αποτελεσματικότητα της μεθόδου στην ευθυγράμμιση των εξόδων απόσβεσης με τα πραγματικά πρότυπα χρήσης και φθοράς των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Ωστόσο, υπογραμμίζουν επίσης τη σημασία της στενής παρακολούθησης των πάγιων περιουσιακών στοιχείων για την αποφυγή ανακριβών αποτιμήσεων και οικονομικών αναφορών.

Η βιβλιογραφία (Jackson, S. B. 2008) για τα λογιστικά πρότυπα και τους κανονισμούς αντιμετωπίζει συχνά τις κατευθυντήριες γραμμές που ορίζονται από τις Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (GAAP) και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) για την εφαρμογή της μεθόδου φθίνοντος υπολοίπου. Η διασφάλιση της συνέπειας και της ακρίβειας στην εφαρμογή της μεθόδου είναι ζωτικής σημασίας για τη διατήρηση της διαφάνειας και της συγκρισιμότητας στις οικονομικές καταστάσεις.

Τα τελευταία χρόνια οι KIRLIOĞLU, Hilmi and BAĞDAT, Aydın (2016), έχουν θίξει την ενσωμάτωση τεχνολογίας και λογισμικού στον υπολογισμό της μεθόδου φθίνουσας απόσβεσης. Αυτή η ενοποίηση απλοποίησε τη διαδικασία, μείωσε τα σφάλματα και διευκόλυνε την ανάλυση σεναρίων, επιτρέποντας γρήγορες προσαρμογές στα ποσοστά απόσβεσης με βάση τις μεταβαλλόμενες οικονομικές συνθήκες.

Συνοπτικά, η μέθοδος φθίνουσας απόσβεσης είναι ένα κομβικό σημείο στη βιβλιογραφία για τις αποσβέσεις με τη χαρακτηριστική προσέγγισή της. Η καταλληλότητα της μεθόδου για πάγια περιουσιακά στοιχεία με ταχεία αρχική απόσβεση καθώς και η επιλογή των επιτοκίων και η ευθυγράμμισή της με τα πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς έχουν διερευνηθεί εκτενώς. Όπως οι λογιστικές πρακτικές εξελίσσονται, οι γνώσεις από τη βιβλιογραφία συνεχίζουν να διαμορφώνουν την πρακτική εφαρμογή και τη θεωρητική κατανόηση της μεθόδου της φθίνουσας απόσβεσης.

4.3. Μέθοδος των μονάδων παραγωγής

Οι τύποι που χρησιμοποιούνται στην μέθοδο των μονάδων παραγωγής είναι οι παρακάτω:

$$\text{Απόσβεση ανά μονάδα} = \frac{\text{Κόστος} - \text{Υπολειμματική αξία}}{\text{Συνολικές μονάδες}}$$

$$\text{Έξοδα απόσβεσης} = \text{Ποσοστό απόσβεσης ανά μονάδα} \times \text{Συνολικές μονάδες έτους}$$

όπου το κόστος περιλαμβάνει τιμή αγοράς, εγκατάσταση, χρέωση παράδοσης, τυχόν έξοδα και η υπολειμματική αξία είναι η αξία απολαβής στο τέλος της διάρκειας ζωής ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου.

Η Μέθοδος Μονάδων Παραγωγής, μια βασική έννοια στη λογιστική αποσβέσεων, έχει συγκεντρώσει σημαντική επιστημονική προσοχή λόγω της εξειδικευμένης προσέγγισής της στην αποτίμηση πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Αυτή η μέθοδος ξεχωρίζει με τον προσδιορισμό της απόσβεσης με βάση τη χρήση ή τα επίπεδα παραγωγής ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου, καθιστώντας την ιδιαίτερα κατάλληλη για πάγια περιουσιακά στοιχεία των οποίων η αξία μειώνεται αναλογικά με τη χρήση τους και όχι με την πάροδο του χρόνου.

Η έρευνα των Fields, T., Lys, T., and Vincent, L. (2001) εξετάζει εκτενώς τις Μονάδες Παραγωγικής Μεθόδου, αποκαλύπτοντας τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματά της. Οι ερευνητές τονίζουν την ακρίβειά του στην ευθυγράμμιση των αποσβέσεων με την πραγματική χρήση πάγιων περιουσιακών στοιχείων, προσφέροντας μια πιο ρεαλιστική αναπαράσταση της μείωσης της οικονομικής αξίας. Αυτή η ακρίβεια έχει καλή απήχηση με βιομηχανίες όπου τα πάγια περιουσιακά στοιχεία αντιμετωπίζουν ποικίλα μοτίβα φθοράς, όπως η κατασκευή ή η μεταφορά.

Οι συγκριτικές αναλύσεις στη βιβλιογραφία συχνά αντιπαραβάλλουν τη Μέθοδο Μονάδων Παραγωγής με άλλες τεχνικές απόσβεσης όπως η μέθοδος σταθερής απόσβεσης ή η μέθοδος του φθίνοντος υπολοίπου. Αυτές οι συγκρίσεις εμβαθύνουν στον αντίκτυπο

των διαφορετικών μεθόδων στις οικονομικές καταστάσεις, τις φορολογικές στρατηγικές και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων, συμβάλλοντας στη βαθύτερη κατανόηση των συνεπειών τους.

Ένα κομβικό σημείο στη βιβλιογραφία είναι η επιλογή των κατάλληλων μονάδων για τον υπολογισμό των αποσβέσεων. Οι ερευνητές συζητούν τα ζητήματα που σχετίζονται με την επιλογή της πιο σχετικής μονάδας, είτε αυτή βασίζεται σε ώρες λειτουργίας, απόσταση που διανύθηκε ή οποιαδήποτε άλλη μετρήσιμη τιμή. Η επιλογή μιας ακριβούς μονάδας είναι ζωτικής σημασίας για τη διασφάλιση της αξιοπιστίας του υπολογισμού της απόσβεσης.

Οι πρακτικές μελέτες περίπτωσης που παρουσιάζονται στη βιβλιογραφία παρουσιάζουν την πραγματική εφαρμογή της μεθόδου μονάδων παραγωγής σε διάφορους κλάδους. Αυτές οι περιπτώσεις υπογραμμίζουν την αποτελεσματικότητά του να αντικατοπτρίζει την πραγματική μείωση της αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων καθώς χρησιμοποιούνται. Ωστόσο, τονίζουν επίσης την ανάγκη για σχολαστική τήρηση αρχείων για να διασφαλιστεί η ακρίβεια της μεθόδου και να αποφευχθούν πιθανές οικονομικές παραποιήσεις.

Η βιβλιογραφία αναφέρεται συχνά σε λογιστικά πρότυπα και κανονισμούς, ιδιαίτερα τις κατευθυντήριες γραμμές που παρέχονται από τις Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (GAAP) και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) για την εφαρμογή της μεθόδου μονάδων παραγωγής. Η τήρηση αυτών των προτύπων διασφαλίζει τη συνέπεια και τη συγκρισιμότητα στις πρακτικές χρηματοοικονομικής αναφοράς.

Τα τελευταία χρόνια, η βιβλιογραφία έχει διερευνήσει την ενσωμάτωση τεχνολογίας και λογισμικού στον υπολογισμό της μεθόδου μονάδων παραγωγής. Αυτή η ενοποίηση έχει απλοποιήσει τη διαδικασία, έχει βελτιώσει την ακρίβεια και έχει επιτρέψει πιο περίπλοκη ανάλυση σεναρίων, επιτρέποντας γρήγορες προσαρμογές με βάση τις μεταβαλλόμενες λειτουργικές παραμέτρους.

Συνοψίζοντας, η μέθοδος μονάδων παραγωγής αποτελεί κεντρικό σημείο στη βιβλιογραφία για τις αποσβέσεις με την προσέγγισή της. Η ακρίβεια της μεθόδου στην αντανάκλαση της απόσβεσης πάγιων περιουσιακών στοιχείων με βάση τη χρήση, τα κριτήρια επιλογής μονάδων και η ευθυγράμμισή της με τα λογιστικά πρότυπα εξετάζονται όλα εκτενώς. Καθώς το τοπίο της λογιστικής εξελίσσεται, οι γνώσεις από επιστημονικές προοπτικές συνεχίζουν να διαμορφώνουν την πρακτική εφαρμογή και τη θεωρητική κατανόηση της Μεθόδου Μονάδων Παραγωγής.

4.4. Συγκριτική ανάλυση των μεθόδων απόσβεσης

Η συγκριτική ανάλυση των μεθόδων απόσβεσης έχει αποτελέσει αντικείμενο εκτενούς έρευνας στη λογιστική και χρηματοοικονομική βιβλιογραφία, παρέχοντας κρίσιμες γνώσεις σχετικά με τις διάφορες τεχνικές που χρησιμοποιούνται για την κατανομή του κόστους των πάγιων περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους. Αυτή η ανάλυση εστιάζει στην αντίθεση και στην αξιολόγηση της απόδοσης διαφόρων μεθόδων, συμπεριλαμβανομένης της μεθόδου σταθερής απόσβεσης, της μεθόδου φθίνουσας απόσβεσης και της μεθόδου απόσβεσης μονάδων παραγωγής, μεταξύ άλλων.

Η επιστημονική βιβλιογραφία έχει τονίσει σταθερά ότι η επιλογή της μεθόδου απόσβεσης επηρεάζει σημαντικά τις οικονομικές καταστάσεις, τον φορολογικό σχεδιασμό και τις διαδικασίες λήψης αποφάσεων για τις επιχειρήσεις. Ένα βασικό εύρημα είναι ότι η μέθοδος σταθερής απόσβεσης, με την ομοιόμορφη κατανομή των αποσβέσεων με την πάροδο του χρόνου, διευκολύνει τη συνεπή και προβλέψιμη χρηματοοικονομική πληροφόρηση. Ωστόσο, μπορεί να μην αντικατοπτρίζει με ακρίβεια την πραγματική φθορά που αντιμετωπίζουν τα πάγια περιουσιακά στοιχεία.¹⁵

Αντίθετα, η μέθοδος της φθίνουσας απόσβεσης αντιμετωπίζει το προκαταβολικό μοτίβο απόσβεσης των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, ιδιαίτερα εκείνων που υφίστανται ταχεία

¹⁵ Βλ. Fields, T., Lys, T., and Vincent, L. (2001).

μείωση της αξίας στα αρχικά τους στάδια. Αυτή η μέθοδος είναι χρήσιμη για βιομηχανίες όπου η τεχνολογική απαξίωση ή η βαριά χρήση οδηγεί σε ουσιαστική αρχική φθορά. Ωστόσο, μπορεί να υποτιμήσει την υπολειμματική αξία των πάγιων περιουσιακών στοιχείων σε μεταγενέστερα στάδια της ωφέλιμης ζωής τους.¹⁶

Η μέθοδος μονάδων παραγωγής, όπως τονίζεται στη βιβλιογραφία, παρουσιάζει μια μοναδική προσέγγιση όπου η απόσβεση συνδέεται με τη χρήση πάγιων περιουσιακών στοιχείων ή τα επίπεδα παραγωγής. Αυτή η μέθοδος είναι ιδιαίτερα κατάλληλη για βιομηχανίες όπου η μείωση της αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων συνδέεται στενά με το λειτουργικό προϊόν. Η βασική του δύναμη έγκειται στο ότι αντικατοπτρίζει με ακρίβεια τη μείωση της αξίας του πάγιου περιουσιακού στοιχείου με την πάροδο του χρόνου, καθώς συμβάλλει στην παραγωγή. Ωστόσο, η προσεκτική εξέταση της επιλεγμένης μονάδας μέτρησης είναι απαραίτητη για την αποφυγή παραποιήσεων.

Μια σημαντική εικόνα που προέκυψε από συγκριτικές αναλύσεις είναι ότι η επιλογή της μεθόδου απόσβεσης περιλαμβάνει συμβιβασμούς μεταξύ ακρίβειας και απλότητας. Ενώ οι πιο περίπλοκες μέθοδοι όπως οι Μέθοδος Φθίνουσας Απόσβεσης και Μονάδων Παραγωγής προσφέρουν πιο στενή ευθυγράμμιση με τη συμπεριφορά των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, μπορούν επίσης να εισάγουν πολυπλοκότητα και να απαιτούν επιμελή τήρηση αρχείων.

Επιπλέον, η βιβλιογραφία υπογραμμίζει ότι το ρυθμιστικό τοπίο, όπως διέπεται από τις Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (GAAP) και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ), επηρεάζει την επιλογή και την εφαρμογή μεθόδων απόσβεσης. Η συνέπεια και η τήρηση αυτών των προτύπων διασφαλίζουν τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα μεταξύ των οικονομικών καταστάσεων.

Καθώς η τεχνολογία συνεχίζει να αναδιαμορφώνει τις λογιστικές πρακτικές, ένα άλλο αξιοσημείωτο εύρημα είναι η ενσωμάτωση λογισμικού και αυτοματισμού στους

¹⁶ Βλ. Financial Accounting Standards Board, (2010).

υπολογισμούς απόσβεσης. Αυτή η ενοποίηση ενισχύει την ακρίβεια, απλοποιεί πολύπλοκους υπολογισμούς και επιτρέπει γρήγορες προσαρμογές με βάση τις μεταβαλλόμενες επιχειρηματικές συνθήκες.

Συμπερασματικά, η Συγκριτική Ανάλυση των Μεθόδων Απόσβεσης, όπως προκύπτει από σχετικές έρευνες, αποκαλύπτει μια λεπτή κατανόηση των δυνατών και αδυναμιών διαφορετικών τεχνικών. Τα ευρήματα υπογραμμίζουν τη σημασία της ευθυγράμμισης της επιλεγμένης μεθόδου με τα χαρακτηριστικά των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, τα πρότυπα του κλάδου και τα πρότυπα αναφοράς. Αυτές οι ιδέες παραμένουν καθοριστικές για να βοηθήσουν τις επιχειρήσεις να λαμβάνουν τεκμηριωμένες αποφάσεις σχετικά με την καταλληλότερη μέθοδο απόσβεσης για τις μοναδικές τους περιπτώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΔΠΧΑ ΣΤΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΝ – ΑΝΑΛΥΣΗ

5.1. IFRS: Το πλαίσιο προσέγγισης

Το πλαίσιο των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) αποτελεί ακρογωνιαίο λίθο στην παγκόσμια χρηματοοικονομική αναφορά, παρέχοντας μια ενοποιημένη γλώσσα για την παρουσίαση οικονομικών πληροφοριών. Αυτή η ενότητα εμβαθύνει σε μια ολοκληρωμένη σύνθεση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας, αποκαλύπτοντας τις πολύπλευρες διαστάσεις του πλαισίου ΔΠΧΑ. Με τη συγκέντρωση γνώσεων από επιστημονικές πηγές, στόχος του κεφαλαίου είναι, να παρέχει μια ολοκληρωμένη κατανόηση της ουσίας του πλαισίου ΔΠΧΑ, του ρόλου του στη διαμόρφωση της χρηματοοικονομικής αναφοράς και των περίπλοκων επιπτώσεών του στη λογιστική αποσβέσεων. (ΔΛΠ 16)

Τα ΔΠΧΑ έχουν τις ρίζες τους στην επιδίωξη της διαφάνειας, της συγκρισιμότητας και της αξιοπιστίας στη χρηματοοικονομική αναφορά. Χαρακτηρίζεται από πρότυπα βασισμένα σε αρχές που δίνουν έμφαση στην ουσία έναντι της μορφής, ενθαρρύνοντας μια ολιστική απεικόνιση των χρηματοοικονομικών πραγματικοτήτων. Η βιβλιογραφία υπογραμμίζει ότι οι στόχοι του πλαισίου εκτείνονται πέρα από την απλή συμμόρφωση, προσπαθώντας να παράσχει μια σαφή αντανάκλαση της οικονομικής υγείας μίας οικονομικής οντότητας, ενώ προσαρμόζεται σε διάφορα παγκόσμια επιχειρηματικά περιβάλλοντα.¹⁷

Η σύνθεση των ΔΠΧΑ επεξηγεί τον κεντρικό ρόλο αυτών στην εναρμόνιση των πρακτικών χρηματοοικονομικής αναφοράς σε παγκόσμια κλίμακα. Το πλαίσιο υπερβαίνει τα γεωγραφικά όρια, επιτρέποντας στους ενδιαφερόμενους να ερμηνεύουν με συνέπεια τις οικονομικές πληροφορίες, ανεξάρτητα από την τοποθεσία. Αυτή η παγκόσμια σύγκλιση ενισχύει τις διασυνοριακές επενδύσεις, διευκολύνει τις διεθνείς επιχειρηματικές

¹⁷ Βλ. International Federation of Accountants, IFAC 2017.

συναλλαγές και ενδυναμώνει τους επενδυτές με συγκρίσιμες οικονομικές γνώσεις. Η βιβλιογραφία υπογραμμίζει την ικανότητα των ΔΠΧΑ να ενισχύει την εμπιστοσύνη των επενδυτών, να τονώνει την οικονομική ανάπτυξη και να ενισχύει την αποτελεσματικότητα της χρηματοπιστωτικής αγοράς.

Η σύνθεση των ΔΠΧΑ υπογραμμίζει την περίπλοκη αλληλεπίδραση μεταξύ των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ και της λογιστικής απόσβεσης. Τα ΔΠΧΑ, συμπεριλαμβανομένων προτύπων όπως το ΔΛΠ 16 (Ενσώματα πάγια στοιχεία) και το ΔΠΧΑ 9 (Χρηματοοικονομικά μέσα και απομείωση), επιβάλλει κατευθυντήριες γραμμές που διέπουν την αποτίμηση, την επανεκτίμηση και τις εκτιμήσεις απομείωσης πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές επηρεάζουν την επιλογή των κατάλληλων μεθόδων απόσβεσης και την απεικόνιση της οικονομικής αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Η βιβλιογραφία αποκαλύπτει ότι η τήρηση των προτύπων ΔΠΧΑ δίνει τη δυνατότητα στις οικονομικές οντότητες να απεικονίζουν την πραγματική οικονομική κατάσταση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων με ακρίβεια, ευθυγραμμίζοντας τη χρηματοοικονομική αναφορά με τις αρχές της αναπαράστασης της εύλογης αξίας (ΔΛΠ 16).

Ενώ το πλαίσιο των ΔΠΧΑ προσφέρει μια ισχυρή βάση για τη χρηματοοικονομική αναφορά, η εφαρμογή του δεν είναι χωρίς προκλήσεις. Η βιβλιογραφία επισημαίνει πολυπλοκότητες που προκύπτουν από διαφορετικές ερμηνείες προτύπων, τη δυναμική φύση των επιμετρήσεων της εύλογης αξίας και την ανάγκη για σχολαστική τήρηση των απαιτήσεων γνωστοποίησης. Οι οικονομικές οντότητες αντιμετωπίζουν αποφάσεις που σχετίζονται με την επιλογή των μεθόδων απόσβεσης, την επανεκτίμηση πάγιων περιουσιακών στοιχείων και τις εκτιμήσεις απομείωσης. Υπογραμμίζεται ότι η συνένωση των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ με τις διαδικασίες αποτίμησης πάγιων περιουσιακών στοιχείων απαιτεί μια αρμονική ισορροπία μεταξύ της εννοιολογικής κατανόησης και της πρακτικής εφαρμογής.¹⁸

¹⁸ Βλ. Needles, B. E., Jr., Ramamoorti, S., & Shelton, S. W. 2002.

Η έρευνα αποκαλύπτει αποκλίνουσες απόψεις των ενδιαφερομένων σχετικά με το πλαίσιο ΔΠΧΑ. Ενώ ορισμένοι επαινούν την ικανότητά του να ενθαρρύνει τη διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα, άλλοι εκφράζουν ανησυχίες σχετικά με την πιθανότητα υπερφόρτωσης πληροφοριών και τις πολυπλοκότητες που σχετίζονται με την επιμέτρηση της εύλογης αξίας. Η βιβλιογραφία προβλέπει συνεχείς βελτιώσεις και προσαρμογές στο πλαίσιο ΔΠΧΑ, ευθυγραμμίζοντάς το με τις εξελισσόμενες επιχειρηματικές πρακτικές και τις τεχνολογικές εξελίξεις.

Μέσα από τη σύνθεση της βιβλιογραφίας, προκύπτει μια σφαιρική άποψη του πλαισίου των ΔΠΧΑ. Στέκεται ως βασικός άξονας στην παγκόσμια χρηματοοικονομική αναφορά, ενσωματώνοντας αρχές που ξεπερνούν τα σύνορα και τις βιομηχανίες. Η διπλωματική υπογραμμίζει ότι η κατανόηση των αρχών και των επιπτώσεων του πλαισίου ΔΠΧΑ είναι απαραίτητη για τις οικονομικές οντότητες που τα εφαρμόζουν.

5.2. ΔΛΠ 16: Ενσώματα πάγια στοιχεία

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο 16 (ΔΛΠ 16) κατέχει καθοριστική θέση στο πλαίσιο των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ), ειδικά για τη λογιστική αντιμετώπιση των ενσώματων παγίων. Με βάση τη διεθνή και Ελληνική βιβλιογραφία, η αναλύονται οι απαιτήσεις του προτύπου ΔΛΠ 16, οι εννοιολογικές του βάσεις, καθώς και η πρακτική του εφαρμογή.

Το ΔΛΠ 16 χρησιμεύει ως πυξίδα για την αναγνώριση, τη μέτρηση και την αναφορά ενσώματων παγίων. Οι μελετητές τονίζουν ότι η θεμελιώδης αρχή του προτύπου έγκειται στην ακριβή απεικόνιση της οικονομικής πραγματικότητας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Προβλέπει την ταξινόμηση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, τον προσδιορισμό της αρχικής αναγνώρισής τους και, στη συνέχεια, την επιμέτρηση της λογιστικής τους αξίας. Αυτό το πλαίσιο, που έχει τις ρίζες του στις αρχές της αξιοπιστίας και της διαφάνειας, ευθυγραμμίζει τις πρακτικές αποτίμησης πάγιων περιουσιακών στοιχείων σε διάφορους κλάδους σύμφωνα με το ΔΛΠ 16.

Οι μελέτες υπογραμμίζουν την σχέση μεταξύ του ΔΛΠ 16 και της λογιστικής απόσβεσης. Το πρότυπο παρουσιάζει δύο κύρια μοντέλα μέτρησης: μοντέλο κόστους και μοντέλο αναπροσαρμογής. Ενώ το μοντέλο κόστους ευθυγραμμίζεται με τις αρχές του ιστορικού κόστους, το μοντέλο αναπροσαρμογής επιτρέπει την αποτίμηση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων στην εύλογη αξία. Οι εκτιμήσεις απόσβεσης πηγάζουν από αυτά τα μοντέλα, καθώς οι μελετητές εμβαθύνουν στην αλληλεπίδραση μεταξύ της επιλογής μοντέλου και της επιλογής των μεθόδων απόσβεσης. Η ανάλυση υπογραμμίζει την ανάγκη για συνέπεια και προσεκτική ευθυγράμμιση με τους στόχους οικονομικής αναφοράς κάθε οικονομικής οντότητας.¹⁹

Η βιβλιογραφία υπογραμμίζει τις πολυπλοκότητες γύρω από την αναπροσαρμογή πάγιων περιουσιακών στοιχείων, μια πτυχή που συνδέεται με το ΔΛΠ 16. Το μοντέλο αναπροσαρμογής εισάγει δυναμικές προκλήσεις στην εκτίμηση της εύλογης αξίας, συχνές αποτιμήσεις και πιθανές αναταξινομήσεις πλεονασμάτων ή ελλειμμάτων στα ίδια κεφάλαια. Οι μελετητές υπογραμμίζουν τη σημασία των αξιόπιστων μεθοδολογιών αποτίμησης, των αξιόπιστων δεδομένων αγοράς και της τήρησης των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ για τη διασφάλιση ακριβών αποτελεσμάτων αναπροσαρμογής. Η έρευνα εξετάζει αναφορές σχετικά με το εάν η αναπροσαρμογή ενισχύει τη διαφάνεια της χρηματοοικονομικής αναφοράς ή εισάγει υποκειμενικότητα και αστάθεια.

Οι μελετητές διερευνούν δείκτες απομείωσης, διαδικασίες ελέγχου και την αναγνώριση ζημιών απομείωσης. Αναλύουν πώς το ΔΛΠ 16 απαιτεί από τις οικονομικές οντότητες να αξιολογούν τη λογιστική αξία των πάγιων περιουσιακών στοιχείων έναντι των ανακτήσιμων ποσών τους, αντανακλώντας την αρχή της απεικόνισης της πραγματικής οικονομικής αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Οι μελετητές υπογραμμίζουν την ανάγκη για προσεκτική κρίση και επιμελή τήρηση των κατευθυντήριων γραμμών των ΔΠΧΑ για την αποφυγή υπερεκτίμησης των αξιών των πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

Οι επιστημονικές πηγές τονίζουν τον παγκόσμιο αντίκτυπο του ΔΛΠ 16 στην εναρμόνιση των λογιστικών πρακτικών. Το πρότυπο υπερβαίνει τα εθνικά σύνορα, διευκολύνοντας τις

¹⁹ Βλ. Morrill, J. B., Morrill, C. K. J., & Kopp, L. S. (2012).

διασυννοριακές επενδύσεις, ενισχύοντας τη συγκρισιμότητα και ευθυγραμμίζοντας τις πρακτικές αποτίμησης πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Ωστόσο, προκύπτουν συζητήσεις σχετικά με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες σε διαφορετικές δικαιοδοσίες κατά την εφαρμογή του ΔΛΠ 16 λόγω των διαφορετικών νομικών και κανονιστικών πλαισίων. Οι μελετητές τονίζουν τη σημασία της συνέπειας της ερμηνείας για την επίτευξη των επιδιωκόμενων στόχων του προτύπου.²⁰

Ο ρόλος του προτύπου είναι ο ακρογωνιαίος λίθος στην εναρμόνιση της λογιστικής των ακινήτων, εγκαταστάσεων και εξοπλισμού παγκοσμίως. Το ΔΛΠ 16 διερευνά την πολυπλοκότητα της επιμέτρησης, της αναπροσαρμογής, της απομείωσης και της σχέσης μεταξύ αποτίμησης πάγιων περιουσιακών στοιχείων και πρακτικών απόσβεσης. Όπως υποδηλώνει η βιβλιογραφία, η κατανόηση των επιπτώσεων του ΔΛΠ 16 είναι ζωτικής σημασίας για οικονομικές οντότητες που στοχεύουν να ευθυγραμμίσουν την οικονομική τους αναφορά με τις αρχές της διαφάνειας, της αξιοπιστίας και της διεθνούς λογιστικής σύγκλισης.

5.3. ΔΠΧΑ 13: Επιμέτρηση εύλογης αξίας

Το Διεθνές Πρότυπο Χρηματοοικονομικής Αναφοράς 13 (ΔΠΧΑ 13) εγκαινιάζει μια νέα εποχή διαφάνειας και συνέπειας στην επιμέτρηση της εύλογης αξίας σε όλες τις οικονομικές αναφορές. Η ανάλυση αυτή εμβαθύνει στο ΔΠΧΑ 13 συνθέτοντας πληροφορίες από επιστημονική έρευνα. Μέσω αυτής της διερεύνησης, εξετάζονται οι πολύπλευρες διαστάσεις του ΔΠΧΑ 13, οι εννοιολογικές του βάσεις, οι πρακτικές εφαρμογές, οι προκλήσεις και ο ρόλος του στη βελτίωση της ποιότητας της χρηματοοικονομικής αναφοράς. (ΔΠΧΑ 13)

Οι επιστημονικές πηγές υπογραμμίζουν το ρόλο του ΔΠΧΑ 13 στην παροχή ενός ισχυρού πλαισίου για τη μέτρηση της εύλογης αξίας. Η εννοιολογική βάση του προτύπου βασίζεται στην αρχή ότι η εύλογη αξία αντιπροσωπεύει την τιμή που θα λαμβανόταν για την πώληση

²⁰ Βλ. International Accounting Standard (IAS) 16, Property, Plant and Equipment.

ενός πάγιου περιουσιακού στοιχείου ή θα καταβληθεί για τη μεταβίβαση μιας υποχρέωσης σε μια εύρυθμη συναλλαγή μεταξύ των συμμετεχόντων στην αγορά. Οι ερευνητές εμβαθύνουν στη σημασία της κατανόησης των υποθετικών συμμετεχόντων στην αγορά, των πληροφοριών τους και των συνθηκών στις οποίες λειτουργούν. Η ανάλυση υπογραμμίζει την πρόκληση της μέτρησης των συνθηκών της αγοράς, ιδιαίτερα σε αγορές με έλλειψη ρευστότητας και την αναγκαιότητα εφαρμογής κρίσης λαμβάνοντας υπόψη τις διαθέσιμες παρατηρήσιμες και μη παρατηρήσιμες εισροές.²¹

Παράλληλα, δίνεται έμφαση στις τεχνικές αποτίμησης που ορίζονται από το ΔΠΧΑ 13 και την ευθυγράμμισή τους με την ιεραρχία της εύλογης αξίας. Οι ερευνητές συζητούν την ιεραρχία τριών επιπέδων που κατηγοριοποιεί τις εισροές σε παρατηρήσιμες εισροές, εισροές που προέρχονται από παρατηρήσιμα δεδομένα αγοράς και μη παρατηρήσιμες εισροές. Η σύνθεση αυτών υπογραμμίζει την ισορροπία μεταξύ της στήριξης σε παρατηρήσιμα δεδομένα για την αποτίμηση και της χρήσης επαγγελματικής κρίσης όταν απαιτούνται μη παρατηρήσιμα στοιχεία.

Η ανάλυση προσπαθεί να δώσει λύσεις στις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες κατά την εφαρμογή του ΔΠΧΑ 13. Οι ερευνητές διερευνούν ζητήματα που σχετίζονται με τον καθορισμό κατάλληλων τεχνικών αποτίμησης, την αξιολόγηση των δεδομένων των συμμετεχόντων στην αγορά και την ενσωμάτωση του αντίκτυπου του κινδύνου μη απόδοσης. Προκύπτουν παρατηρήσεις σχετικά με τη συμφωνία των μετρήσεων της εύλογης αξίας μεταξύ διαφορετικών προτύπων και την εξισορρόπηση της τάσης για συνέπεια με την ανάγκη για ευελιξία σε διάφορους κλάδους.

Οι επιστημονικές πηγές τονίζουν τη συμβολή του ΔΠΧΑ 13 στη βελτίωση της ποιότητας της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης. Η βασισμένη σε αρχές προσέγγιση του προτύπου και η εστίαση στην άποψη των συμμετεχόντων στην αγορά ενθαρρύνουν μια πιο διαφανή και συγκρίσιμη απεικόνιση της εύλογης αξίας. Οι ερευνητές υπογραμμίζουν τον ρόλο της

²¹ Βλ. International Accounting Standards Board (IASB). 2018).

στην ευθυγράμμιση των οικονομικών καταστάσεων με την οικονομική πραγματικότητα, βοηθώντας τους ενδιαφερόμενους στη λήψη τεκμηριωμένων αποφάσεων.²²

Οι ερευνητές διερευνούν πιθανές βελτιώσεις στις τεχνικές αποτίμησης, προκλήσεις στην εφαρμογή του προτύπου σε πολύπλοκα χρηματοοικονομικά μέσα και την ανάγκη για συνεχείς ενημερώσεις για την αντιμετώπιση των συνθηκών των συνεχώς εξελισσόμενων αγορών. Οι μελετητές υπογραμμίζουν τη σημασία της παρακολούθησης των κανόνων και των τεχνολογικών εξελίξεων που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τις πρακτικές επιμέτρησης της εύλογης αξίας.

Μέσα από τη σύνθεση της επιστημονικής έρευνας, το ΔΠΧΑ 13 αναδεικνύεται ως καθοδηγητικό εργαλείο στο σύνθετο πεδίο της επιμέτρησης της εύλογης αξίας. Οι γνώσεις των μελετητών αποκαλύπτουν το ρόλο του στην τυποποίηση των πρακτικών εύλογης αξίας, στην ενίσχυση της διαφάνειας και στην ενίσχυση της αξιοπιστίας στη χρηματοοικονομική αναφορά. Οι αρχές του ΔΠΧΑ 13 παρέχουν πλοήγηση για οικονομικές οντότητες που επιδιώκουν να απεικονίσουν με ακρίβεια τις αξίες των πάγιων περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων, ευθυγραμμίζοντας τις οικονομικές καταστάσεις με την πραγματικότητα της αγοράς. Σύμφωνα με τη βιβλιογραφία, η κατανόηση των επιπτώσεων του ΔΠΧΑ 13 είναι ζωτικής σημασίας για τις οικονομικές οντότητες, όσον αφορά τη μέτρηση της εύλογης αξίας.

5.4. Επιπτώσεις των ΔΠΧΑ στις αποσβέσεις

Η σύγκλιση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ) με τη λογιστική αποσβέσεων έχει ξεδιπλώσει μια σειρά από περίπλοκες επιπτώσεις. Αυτή η ενότητα συνοψίζει μια σύνθεση επιστημονικών ευρημάτων, ρίχνοντας φως στις διαφορετικές διαστάσεις του τρόπου με τον οποίο τα ΔΠΧΑ επηρεάζουν τις πρακτικές απόσβεσης. Μέσω αυτής της σύνοψης, ερευνάται η ουσία της επίδρασης των ΔΠΧΑ στις

²² Βλ. International Accounting Standards Board (IASB). 2018.

αποσβέσεις, τον ρόλο τους στη διαμόρφωση της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, τις προκλήσεις που αντιμετωπίζονται και τη γενική επιρροή τους στις οργανωτικές στρατηγικές.

Η σύνθεση αποκαλύπτει ότι τα πρότυπα ΔΠΧΑ διαμορφώνουν σημαντικά τις πρακτικές απόσβεσης, δίνοντας έμφαση στην ευθυγράμμιση των αξιών των πάγιων περιουσιακών στοιχείων με την οικονομική πραγματικότητα. Οι ερευνητές υπογραμμίζουν ότι οι κατευθυντήριες γραμμές ΔΠΧΑ, συμπεριλαμβανομένων των ΔΛΠ 16 και ΔΠΧΑ 13, εισάγουν ακρίβεια στην αποτίμηση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων, απαιτώντας εκτιμήσεις εύλογης αξίας, αναπροσαρμογές και ελέγχους απομείωσης. Οι μελετητές υπογραμμίζουν το ρόλο των ΔΠΧΑ στην εξάλειψη του ιστορικού εφησυχασμού που βασίζεται στο κόστος και στην ενθάρρυνση της δυναμικής αντανάκλασης των αξιών των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. (Bahadır, T. & Buke, T. 2013)

Η βαθιά επιρροή των ΔΠΧΑ στις οικονομικές καταστάσεις αντανakλάται και στις μετρήσεις απόδοσης. Οι ερευνητές διερευνούν πώς οι μέθοδοι απόσβεσης που συμμορφώνονται με τα ΔΠΧΑ εναρμονίζονται με την επιμέτρηση της εύλογης αξίας, προσφέροντας μια πιο διαφανή απεικόνιση της κατανάλωσης πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Η έρευνα φανερώνει τη δυνατότητα των ΔΠΧΑ να ενισχύσει τη συγκρισιμότητα των οικονομικών καταστάσεων και την ανάγκη προσαρμογής των ενδιαφερομένων στο αλλοιωμένο τοπίο των χρηματοοικονομικών δεικτών και μετρήσεων.²³ Η ανάλυση εξετάζει τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι οικονομικές οντότητες καθώς εφαρμόζουν τα ΔΠΧΑ στις πρακτικές απόσβεσης. Οι μελετητές συζητούν τις πολυπλοκότητες σε εκτιμήσεις εύλογης αξίας, αναπροσαρμογές και ελέγχους απομείωσης, ειδικά σε ασταθείς αγορές. Οι ερευνητές υπογραμμίζουν την ανάγκη για αυστηρή κρίση, σχολαστική παρακολούθηση δεδομένων, τήρηση των απαιτήσεων αποκάλυψης. Το πρόβλημα της ισορροπίας μεταξύ διαφάνειας και μεγάλου όγκου πληροφοριών προσπαθεί να αντιμετωπιστεί.

²³ Βλ. De George, E.T., X. Li, and L. Shivakumar. 2016.

Παράλληλα υπογραμμίζονται οι στρατηγικές επιπτώσεις των πρακτικών απόσβεσης που βασίζονται στα ΔΠΧΑ. Οι ερευνητές διερευνούν πώς η ακριβής αποτίμηση πάγιων περιουσιακών στοιχείων σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ ενισχύει τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων. Η σύνθεση αποκαλύπτει τη δυνατότητα ενίσχυσης της εμπιστοσύνης των επενδυτών με διαφανή και συγκρίσιμη χρηματοοικονομική πληροφόρηση, ευθυγραμμισμένη με τον στόχο των ΔΠΧΑ για ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της αξιοπιστίας της αγοράς.

Η ανάλυση αποκαλύπτει τον παγκόσμιο αντίκτυπο των ΔΠΧΑ στις λογιστικές πρακτικές αποσβέσεων. Οι ερευνητές διερευνούν την ευθυγράμμιση των διεθνών προτύπων, εναρμονίζοντας πρακτικές πέρα από τα σύνορα και τις βιομηχανίες. Η σύνθεση αποκαλύπτει τις προσπάθειες των οικονομικών οντοτήτων να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ, απαιτώντας εκπαίδευση, τεχνολογική προσαρμογή και ισχυρούς εσωτερικούς ελέγχους για την εκτέλεση ακριβών υπολογισμών απόσβεσης. Η έρευνα παρουσιάζει πώς οι τεχνολογικές εξελίξεις μπορούν να διαμορφώσουν την εφαρμογή και την αυτοματοποίηση των πρακτικών απόσβεσης που βασίζονται στα ΔΠΧΑ.²⁴

Μέσα από τη έρευνα επιστημονικών ευρημάτων, η σχέση μεταξύ των ΔΠΧΑ και των πρακτικών απόσβεσης αναδεικνύεται σημαντική. Οι έρευνες διαπιστώνουν ότι τα ΔΠΧΑ προσδίδουν ακρίβεια, διαφάνεια και συγκρισιμότητα με την απόσβεση, ευθυγραμμίζοντας τη χρηματοοικονομική αναφορά με την οικονομική πραγματικότητα. Με συνέπεια η κατανόηση των επιπτώσεων των ΔΠΧΑ στην απόσβεση είναι ζωτικής σημασίας για τις οικονομικές οντότητες να περιηγηθούν στην πολυπλοκότητα της χρηματοοικονομικής αναφοράς, της δέσμευσης των ενδιαφερομένων και του στρατηγικού σχεδιασμού μέσα σε ένα δυναμικό και διασυνδεδεμένο οικονομικό τοπίο.

²⁴ Βλ. Kargin, S. 2013.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

6.1. Εισαγωγή

Η αναφορά αποσβέσεων διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στη χρηματοοικονομική λογιστική, χρησιμεύοντας ως ακρογωνιαίος λίθος για την ακριβή απεικόνιση της οικονομικής πραγματικότητας των περιουσιακών στοιχείων μίας οικονομικής οντότητας. Στο δυναμικό τοπίο των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, όπου τα περιουσιακά στοιχεία υφίστανται αναπόφευκτα φθορά με την πάροδο του χρόνου, η απόσβεση διασφαλίζει ότι οι οικονομικές καταστάσεις αποτυπώνουν αξιόπιστα τη μεταβαλλόμενη αξία αυτών των βασικών περιουσιακών στοιχείων. Η διασταύρωση των αποσβέσεων και των οικονομικών καταστάσεων παρέχει μια απάντηση στη διαδικασία κατανομής του κόστους πάγιων περιουσιακών στοιχείων σε όλη την ωφέλιμη ζωή τους, με ταυτόχρονη τήρηση των λογιστικών προτύπων και κανονισμών.

Οι αποσβέσεις, στην ουσία, αντανακλούν τη συστηματική μείωση της αξίας των ενσώματων περιουσιακών στοιχείων όπως τα κτίρια, τα μηχανήματα και ο εξοπλισμός, καθώς και τα άυλα περιουσιακά στοιχεία όπως οι πατέντες και τα πνευματικά δικαιώματα. Αυτή η μείωση είναι ζωτικής σημασίας για την παρουσίαση μιας ρεαλιστικής εικόνας της οικονομικής κατάστασης μίας οικονομικής οντότητας, διασφαλίζοντας ότι τα κέρδη, τις ζημίες και την συνολική καθαρή θέση με ακρίβεια. Ο τρόπος με τον οποίο αναφέρεται η απόσβεση επηρεάζει άμεσα την κατάσταση λογαριασμού αποτελεσμάτων, τον ισολογισμό και την κατάσταση ταμειακών ροών μίας οικονομικής οντότητας, επηρεάζοντας κρίσιμες οικονομικές μετρήσεις που καθοδηγούν τη λήψη στρατηγικών αποφάσεων.²⁵

Οι οικονομικές καταστάσεις χρησιμεύουν ως το κύριο μέσο με το οποίο τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων των επενδυτών, των πιστωτών και της διοίκησης, μετρούν

²⁵ Βλ. Jackson, S. 2008.

την οικονομική απόδοση και τη σταθερότητα μιας εταιρείας. Η αναφορά αποσβέσεων προσθέτει ένα επίπεδο πολυπλοκότητας στη συνολική διαδικασία χρηματοοικονομικής αναφοράς. Διαφορετικές μέθοδοι υπολογισμού της απόσβεσης, όπως η σταθερή μέθοδος, η μέθοδος φθίνοντος υπολοίπου και η μέθοδος μονάδων παραγωγής, η καθεμία έχει μοναδικές επιπτώσεις στη χρηματοοικονομική αναφορά, επηρεάζοντας τα περιθώρια κέρδους, τις αξίες των περιουσιακών στοιχείων και τις φορολογικές υποχρεώσεις της οντότητας.

Αυτή η διερεύνηση της αναφοράς αποσβέσεων και των επιπτώσεών της στις οικονομικές καταστάσεις εμβαθύνει στην πολύπλευρη σχέση μεταξύ των λογιστικών αρχών, των επιχειρηματικών λειτουργιών και των ρυθμιστικών πλαισίων. Θα αναλυθούν οι αποχρώσεις των διαφόρων μεθόδων απόσβεσης, εξετάζοντας πώς ευθυγραμμίζονται με τα ειδικά χαρακτηριστικά διαφορετικών βιομηχανιών και περιουσιακών στοιχείων. Επιπλέον, θα περιηγηθούμε στο πεδίο των λογιστικών προτύπων, όπως οι Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (GAAP) και τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ), για να κατανοήσουμε τις κατευθυντήριες γραμμές που διασφαλίζουν συνέπεια και διαφάνεια στη χρηματοοικονομική αναφορά.

Καθώς η τεχνολογία συνεχίζει να αναδιαμορφώνει το λογιστικό τοπίο, οι αυτοματισμοί και οι λύσεις λογισμικού διαδραματίζουν ολοένα και πιο σημαντικό ρόλο στον υπολογισμό και την αναφορά των αποσβέσεων. Θα διερευνήσουμε πώς αυτές οι εξελίξεις κάνουν εύκολη τη διαδικασία, μειώνουν τα σφάλματα και παρέχουν την απαιτούμενη ευελιξία για την προσαρμογή στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς.

Τελικά, η αλληλεπίδραση μεταξύ της αναφοράς αποσβέσεων και των οικονομικών καταστάσεων ενσωματώνει την ουσία της συνετής οικονομικής διαχείρισης και της ακριβούς απεικόνισης στον κόσμο των επιχειρήσεων. Η έρευνα ενισχύει, την κατανόησή για το πώς οι επιχειρήσεις δημοσιεύουν και γνωστοποιούν τις αξίες των πάγιων περιουσιακών τους στοιχείων, τη λειτουργική πραγματικότητα και τις οικονομικές τους αναφορές μέσω της απόσβεσης στις οικονομικές τους καταστάσεις.

6.2. Μελέτες περίπτωσης

Στην παρακάτω ενότητα παρουσιάζονται μερικές πιθανές περιπτώσιολογικές μελέτες που διερευνούν διάφορες πτυχές της Αναφοράς Αποσβέσεων σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ). Κάθε μία από αυτές τις περιπτώσιολογικές μελέτες προσφέρει μια μοναδική προοπτική για την αναφορά αποσβέσεων σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ, παρουσιάζοντας τις περιπλοκές της ευθυγράμμισης των μεθόδων απόσβεσης με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά πάγιων περιουσιακών στοιχείων και τη δυναμική του κλάδου. Η ανάλυση θα μπορούσε να εμβαθύνει στον αντίκτυπο στις οικονομικές καταστάσεις, στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων και στη συμμόρφωση με τα διεθνή λογιστικά πρότυπα.

Μελέτη περίπτωσης 1: Τεχνολογική απαξίωση στον τεχνολογικό κλάδο

Εταιρεία: Technology Ltd.

Σενάριο: Η Technology Ltd. δραστηριοποιείται στον τομέα της τεχνολογίας και αναπτύσσεται με γρήγορους ρυθμούς, όπου τα πάγια περιουσιακά στοιχεία γίνονται γρήγορα απαρχαιωμένα λόγω της τεχνολογικής προόδου. Η εταιρεία διαθέτει μια σειρά εξοπλισμού υψηλής τεχνολογίας που χρησιμοποιείται για έρευνα και ανάπτυξη. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ, πρέπει να αξιολογούν με ακρίβεια την ωφέλιμη ζωή και την απόσβεση αυτών των πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

Προκλήσεις: Καθορισμός της κατάλληλης ωφέλιμης ζωής για αυτά τα πάγια περιουσιακά στοιχεία δεδομένης της ταχείας τεχνολογικής απαξίωσης τους. Επιλέγοντας μια κατάλληλη μέθοδο απόσβεσης που να ευθυγραμμίζεται με τις αρχές των ΔΠΧΑ και να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια τη μείωση της αξίας.

Λύση: Η εταιρεία θα μπορούσε να διερευνήσει χρησιμοποιώντας τη Μέθοδο του Σταθερής απόσβεσης ή τη Μέθοδο Μονάδων Παραγωγής, λαμβάνοντας υπόψη την ένταση της χρήσης ή της παραγωγής που οδηγεί στην απόσβεση των πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

Η ανάλυση περιπτώσιολογικής μελέτης θα μπορούσε να εμβαθύνει στον αντίκτυπο αυτών των μεθόδων στις οικονομικές καταστάσεις, εστιάζοντας στην επίδραση των επιλεγμένων μεθόδων στο καθαρό εισόδημα και τις αξίες των πάγιων περιουσιακών στοιχείων με την πάροδο του χρόνου.

Μελέτη περίπτωσης 2: Διαχείριση χαρτοφυλακίου ακινήτων

Εταιρεία: Property Ltd.

Σενάριο: Η Property Ltd. κατέχει ένα ποικίλο χαρτοφυλάκιο ακινήτων, συμπεριλαμβανομένων οικιστικών, εμπορικών και βιομηχανικών πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Τα ΔΠΧΑ ορίζουν ότι η εταιρεία πρέπει να καθορίζει την ωφέλιμη ζωή και τη μέθοδο απόσβεσης για κάθε ακίνητο σύμφωνα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.

Προκλήσεις: Αντιμετώπιση των διακριτών προτύπων φθοράς διαφορετικών τύπων ακινήτων, επιλογή κατάλληλων μονάδων μέτρησης και τήρηση των απαιτήσεων των ΔΠΧΑ.

Λύση: Η εταιρεία θα μπορούσε να εξετάσει το ενδεχόμενο να χρησιμοποιήσει τη Μέθοδο Μονάδων Παραγωγής για τις βιομηχανικές της ιδιοκτησίες με βάση την παραγωγή παραγωγής, τη μέθοδο σταθερής απόσβεσης για κατοικίες και έναν συνδυασμό μεθόδων για εμπορικά ακίνητα με βάση τη χρήση τους. Η μελέτη περίπτωσης θα μπορούσε να επικεντρωθεί στο πώς αυτές οι διαφορετικές μέθοδοι επηρεάζουν τις οικονομικές καταστάσεις και τις αποτιμήσεις πάγιων περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας.

Μελέτη Περίπτωσης 3: Μακροπρόθεσμες Επενδύσεις Υποδομής

Εταιρεία: Infrastructure Ltd.

Σενάριο: Η Infrastructure Ltd. επενδύει σε μεγάλο βαθμό σε μακροπρόθεσμα έργα υποδομής, όπως δρόμοι, γέφυρες και δίκτυα κοινής ωφέλειας. Αυτά τα πάγια περιουσιακά

στοιχεία έχουν παρατείνει τις ωφέλιμες ζωές και απαιτούν προσεκτική εξέταση των μεθόδων απόσβεσης για να διασφαλιστεί η ακριβής αναφορά.

Προκλήσεις: Επιλογή κατάλληλων μεθόδων απόσβεσης που αποτυπώνουν τη σταδιακή μείωση της αξίας των πάγιων περιουσιακών στοιχείων της υποδομής για εκτεταμένες περιόδους. Αντιμετώπιση των πιθανών επιπτώσεων της συντήρησης και των αναβαθμίσεων στις αξίες των πάγιων περιουσιακών στοιχείων.

Λύση: Η εταιρεία μπορεί να επιλέξει τη μέθοδο σταθερής απόσβεσης ή μια τροποποιημένη εκδοχή της, λαμβάνοντας υπόψη την εκτεταμένη ωφέλιμη ζωή των πάγιων περιουσιακών στοιχείων της υποδομής. Η μελέτη περίπτωσης θα μπορούσε να αναλύσει τις επιπτώσεις αυτής της επιλογής στις οικονομικές καταστάσεις της εταιρείας για δεκαετίες, υπογραμμίζοντας τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται υπόψη οι προσαρμογές για τη συντήρηση και τις βελτιώσεις.

6.3. Μελέτη περίπτωσης 1: Τεχνολογική απαξίωση στον τεχνολογικό κλάδο

Άσκηση: Αξιολόγηση μεθόδων απόσβεσης για την Technology Ltd.

Η Technology Ltd. δραστηριοποιείται στον κλάδο της τεχνολογίας και κατέχει ένα κομμάτι εξοπλισμού υψηλής τεχνολογίας αξίας 100.000,00€. Ο εξοπλισμός έχει εκτιμώμενη ωφέλιμη ζωή 5 ετών. Η εταιρεία θέλει να καθορίσει την καλύτερη μέθοδο απόσβεσης που θα χρησιμοποιήσει για την ακριβή χρηματοοικονομική πληροφόρηση σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ.

Προκλήσεις:

Επιλογή της μεθόδου απόσβεσης: μέθοδος σταθερής απόσβεσης, μέθοδος φθίνοντος υπολοίπου ή μέθοδος μονάδων παραγωγής.

Αξιολόγηση χρήσιμης Ζωής: Λαμβάνοντας υπόψη τις τεχνολογικές εξελίξεις, πόσο καιρό θα παραμείνει επίκαιρος ο εξοπλισμός;

Λύση:

Βήμα 1: Εκτίμηση μεθόδων απόσβεσης

Μέθοδος σταθερής απόσβεσης

$$\text{Απόσβεση} = \frac{\text{Κόστος}}{\text{Χρήσιμη ζωή}} = \frac{100.000,00\text{€}}{5 \text{ έτη}} = 20.000,00\text{€/έτος}$$

Έτος	Ετήσια απόσβεση	Συνολική απόσβεση	Αναπόσβεστη αξία
1	20.000,00€	20.000,00€	100.000,00€ - 20.000,00€ = 80.000,00€
2	20.000,00€	40.000,00€	100.000,00€ - 40.000,00€ = 60.000,00€
3	20.000,00€	60.000,00€	100.000,00€ - 60.000,00€ = 40.000,00€
4	20.000,00€	80.000,00€	100.000,00€ - 80.000,00€ = 20.000,00€
5	20.000,00€	100.000,00€	100.000,00€-100.000,00€ = 0,01€

Μέθοδος φθίνοντος υπολοίπου

Υποθέτοντας φθίνον υπόλοιπο ποσοστού 40%:

Έτος	Ετήσια απόσβεση	Συνολική απόσβεση	Αναπόσβεστη αξία
1	100.000,00€*40% = 40.000,00€	40.000,00€	100.000,00€ - 40.000,00€ = 60.000,00€
2	60.000,00€*40% = 24.000,00€	64.000,00€	100.000,00€ - 64.000,00€ = 36.000,00€
3	36.000,00€*40% = 14.400,00€	78.400,00€	100.000,00€ - 78.400,00€ = 21.600,00€
4	21.600,00€*40% = 8.640,00€	87.040,00€	100.000,00€ - 87.040,00€ = 12.960,00€
5	12.960,00€*40% = 5.184,00€	92.224,00€	100.000,00€ - 92.224,00€ = 7.776,00€

Μέθοδος μονάδων παραγωγής

Υποθέτοντας ότι ο εξοπλισμός αναμένεται να παράγει 50.000 μονάδες στην ωφέλιμη ζωή του:

$$\text{Απόσβεση ανά μονάδα} = \frac{\text{Κόστος}}{\text{Συνολικές μονάδες}} = \frac{100.000,00\text{€}}{50.000 \text{ μονάδες}} = 2,00\text{€/μονάδα}$$

Υποθέτοντας ότι ο εξοπλισμός παράγει 10.000 μονάδες ανά έτος:

Έτος	Ετήσια απόσβεση	Συνολική απόσβεση	Αναπόσβεστη αξία
1	10.000μον*2,00€/μον= 20.000,00€	20.000,00€	100.000,00€ - 20.000,00€ = 80.000,00€
2	10.000μον*2,00€/μον= 20.000,00€	40.000,00€	100.000,00€ - 40.000,00€ = 60.000,00€
3	10.000μον*2,00€/μον= 20.000,00€	60.000,00€	100.000,00€ - 60.000,00€ = 40.000,00€
4	10.000μον*2,00€/μον= 20.000,00€	80.000,00€	100.000,00€ - 80.000,00€ = 20.000,00€
5	10.000μον*2,00€/μον= 20.000,00€	100.000,00€	100.000,00€-100.000,00€ = 0,01€

Βήμα 2: Αξιολόγηση χρήσιμης ζωής

Δεδομένων των ραγδαίων τεχνολογικών εξελίξεων, η Technology Ltd. αναμένει ότι η αξία του εξοπλισμού θα μειωθεί σημαντικά μετά από 3 χρόνια.

Βήμα 3: Υλοποίηση και δημοσιονομικός αντίκτυπος

Υποθέτοντας ότι η Technology Ltd. χρησιμοποιεί τη Μέθοδο φθίνοντος υπολοίπου με διπλό φθίνον ποσοστό υπολοίπου 40%, τα ετήσια έξοδα απόσβεσης θα είναι τα εξής:

Έτος 1: 40.000 €

Έτος 2: 24.000 €

Έτος 3: 14.400 €

Έτος 4: 8.640 €

Έτος 5: 5.184 €

Βήμα 4: Ανάλυση σεναρίου

Η εταιρεία μπορεί να πραγματοποιήσει μια ανάλυση σεναρίου χρησιμοποιώντας διαφορετικές μεθόδους, όπως η μέθοδος σταθερής απόσβεσης ή μονάδων παραγωγής, και να συγκρίνει τον οικονομικό αντίκτυπο στο καθαρό εισόδημα και στο σύνολο του ενεργητικού κατά την 5ετή περίοδο.

Η Technology Ltd. αντιμετωπίζει την πρόκληση να αντικατοπτρίζει με ακρίβεια την τεχνολογική απαξίωση στους υπολογισμούς της απόσβεσης. Επιλέγοντας τη μέθοδο της φθίνουσας απόσβεσης με υψηλότερο αρχικό ποσοστό απόσβεσης, η εταιρεία μπορεί να ευθυγραμμίσει τις αναφορές της πιο στενά με την πραγματικότητα της ταχείας πτώσης της αξίας λόγω απαξίωσης. Αυτή η μέθοδος έχει ως αποτέλεσμα υψηλότερα έξοδα απόσβεσης προκαταβολικά και τα μειώνει σταδιακά με την πάροδο του χρόνου, ταιριάζοντας με το αναμενόμενο πρότυπο της φθίνουσας αξίας του πάγιου περιουσιακού στοιχείου.

6.4. Μελέτη περίπτωσης 2: Διαχείριση χαρτοφυλακίου ακινήτων

Άσκηση: Προσδιορισμός μεθόδων απόσβεσης για την Property Ltd.

Η Property Ltd. διαθέτει ένα διαφοροποιημένο χαρτοφυλάκιο ακινήτων που περιλαμβάνει οικιστικά, εμπορικά και βιομηχανικά ακίνητα. Η εταιρεία πρέπει να αποφασίσει για τις κατάλληλες μεθόδους απόσβεσης για την ακριβή χρηματοοικονομική πληροφόρηση σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ.

Προκλήσεις:

Επιλογή μεθόδων απόσβεσης: Μέθοδος σταθερής απόσβεσης για κατοικίες, συνδυασμός μεθόδων για εμπορικές και πιθανώς Μέθοδος Μονάδων Παραγωγής για βιομηχανικές ιδιοκτησίες.

Αξιολόγηση χρήσιμης ζωής: Για πόσο καιρό μπορεί εύλογα να αναμένεται ότι κάθε είδος ακινήτου θα συνεισφέρει στις λειτουργίες της εταιρείας;

Λύση:

Βήμα 1: Εκτίμηση μεθόδων απόσβεσης

Μέθοδος σταθερής απόσβεσης για οικιστική χρήση

Υποθέτοντας μια οικιστική ιδιοκτησία αξίας 500.000,00 € με ωφέλιμη ζωή 30 ετών.

$$\text{Απόσβεση} = \frac{\text{Κόστος}}{\text{Χρήσιμη ζωή}} = \frac{500.000,00\text{€}}{30 \text{ έτη}} = 16.667,00\text{€/έτος}$$

Έτος	Ετήσια απόσβεση	Συνολική απόσβεση	Αναπόσβεστη αξία
1	16.666,67€	16.666,67€	500.000,00€ - 16.666,67€ = 483.333,33€
2	16.666,67€	33.333,33€	500.000,00€ - 33.333,33€ = 466.666,66€
3	16.666,67€	50.000,00€	500.000,00€ - 50.000,00€ = 450.000,00€
...
30	16.666,67€	500.000,00€	500.000,00€ - 483.333,33€ = 0,01€

Μέθοδος φθίνοντος υπολοίπου για εμπορικούς σκοπούς

Υποθέτοντας ένα εμπορικό ακίνητο αξίας 1.000.000 € με φθίνον υπόλοιπο ποσοστού 20%

Έτος	Ετήσια απόσβεση	Συνολική απόσβεση	Αναπόσβεστη αξία
1	1.000.000,00€*20% = 200.000,00€	200.000,00€	1.000.000,00€ - 200.000,00€ = 800.000,00€
2	800.000,00€*20% = 160.000,00€	360.000,00€	1.000.000,00€ - 360.000,00€ = 640.000,00€
3	640.000,00€*20% = 128.000,00€	488.000,00€	1.000.000,00€ - 488.000,00€ = 512.000,00€
...

Μέθοδος μονάδων παραγωγής για βιομηχανική χρήση

Υποθέτοντας ότι μια βιομηχανική ιδιοκτησία αξίας 800.000,00€ αναμένεται να παράγει 200.000 μονάδες στην ωφέλιμη ζωή της και παρήγαγε 40.000 μονάδες το πρώτο έτος.

$$\text{Απόσβεση ανά μονάδα} = \frac{\text{Κόστος}}{\text{Συνολικές μονάδες}} = \frac{800.000,00\text{€}}{200.000 \text{ μονάδες}} = 4,00\text{€/μονάδα}$$

Υποθέτοντας ότι ο εξοπλισμός παράγει 10.000 μονάδες ανά έτος:

Έτος	Ετήσια απόσβεση	Συνολική απόσβεση	Αναπόσβεστη αξία
1	40.000μον*4,00€/μον= 160.000,00€	160.000,00€	800.000,00€ - 160.000,00€ = 640.000,00€
2	40.000μον*4,00€/μον= 160.000,00€	320.000,00€	800.000,00€ - 320.000,00€ = 480.000,00€
3	40.000μον*4,00€/μον= 160.000,00€	480.000,00€	800.000,00€ - 480.000,00€ = 320.000,00€
4	40.000μον*4,00€/μον= 160.000,00€	640.000,00€	800.000,00€ - 640.000,00€ = 160.000,00€
5	40.000μον*4,00€/μον= 160.000,00€	800.000,00€	800.000,00€ - 800.000,00€ = 0,01€

Βήμα 2: Αξιολόγηση χρήσιμης ζωής

Με βάση τις τάσεις της αγοράς και τα χαρακτηριστικά ιδιοκτησίας, η Property Ltd. εκτιμά τις ακόλουθες ωφέλιμες ζωές:

Κατοικία: 30 χρόνια

Εμπορική: 25 ετών

Βιομηχανικό: 20 χρόνια

Βήμα 3: Υλοποίηση και δημοσιονομικός αντίκτυπος

Υποθέτοντας ότι η εταιρεία χρησιμοποιεί τις καθορισμένες μεθόδους απόσβεσης, τα ετήσια έξοδα απόσβεσης θα είναι:

Οικιστική χρήση

16.667,00 € ετησίως

Εμπορικός σκοπός

Έτος 1: 200.000,00€

Έτος 2: 160.000,00€

Έτος 3: 128.000,00€ κλπ.

Βιομηχανική χρήση

160.000 € ετησίως (υποθέτοντας σταθερή παραγωγή)

Βήμα 4: Ανάλυση σεναρίου

Η διεξαγωγή ανάλυσης σεναρίου χρησιμοποιώντας διαφορετικές μεθόδους απόσβεσης για διάφορους τύπους ακινήτων έδειξε ότι ο υπολογισμός επίδρασης κάθε μεθόδου στο καθαρό εισόδημα, τα συνολικά πάγια περιουσιακά στοιχεία και τους χρηματοοικονομικούς δείκτες της εταιρείας είναι διαφορετικός και πρέπει να υπολογιστεί.

Η Property Ltd. περιηγείται στη διαχείριση χαρτοφυλακίου ακινήτων επιλέγοντας κατάλληλες μεθόδους απόσβεσης. Χρησιμοποιώντας έναν συνδυασμό μεθόδων προσαρμοσμένων στους τύπους ακινήτων, η εταιρεία μπορεί να αντικατοπτρίζει με μεγαλύτερη ακρίβεια τα διαφορετικά πρότυπα φθοράς των πάγιων περιουσιακών της στοιχείων. Αυτή η προσέγγιση επιτρέπει την καλύτερη ευθυγράμμιση με τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ, ενώ παρέχει στους ενδιαφερόμενους μια σαφέστερη κατανόηση της πραγματικής οικονομικής αξίας και της ωφέλιμης ζωής κάθε ακινήτου του χαρτοφυλακίου.

6.5. Μελέτη περίπτωσης 3: Μακροπρόθεσμες επενδύσεις σε υποδομές

Άσκηση: Προσδιορισμός μεθόδων απόσβεσης πάγιων περιουσιακών στοιχείων υποδομής

Η Infrastructure Ltd. ειδικεύεται σε μακροπρόθεσμες επενδύσεις υποδομής, όπως δρόμοι, γέφυρες και δίκτυα κοινής ωφέλειας. Η εταιρεία πρέπει να επιλέξει κατάλληλες μεθόδους απόσβεσης για ακριβή χρηματοοικονομική πληροφόρηση σύμφωνα με τα ΔΠΧΑ.

Προκλήσεις:

Επιλογή μεθόδων απόσβεσης: Η μέθοδος σταθερής απόσβεσης ή μια τροποποιημένη εκδοχή της που λαμβάνει υπόψη την παρατεταμένη ωφέλιμη ζωή των πάγιων περιουσιακών στοιχείων της υποδομής.

Αξιολόγηση χρήσιμης ζωής: Πόσο καιρό μπορεί να αναμένεται ότι αυτά τα πάγια περιουσιακά στοιχεία υποδομής παρέχουν αξία και υπηρεσία;

Λύση:

Βήμα 1: Εκτίμηση μεθόδων απόσβεσης

Μέθοδος σταθερής απόσβεσης

Υποθέτοντας ότι ένα έργο υποδομής αξίας 10.000.000 € με ωφέλιμη ζωή 50 ετών.

$$\text{Απόσβεση} = \frac{\text{Κόστος}}{\text{Χρήσιμη ζωή}} = \frac{10.000.000,00\text{€}}{50 \text{ έτη}} = 200.000,00\text{€/έτος}$$

Έτος	Ετήσια απόσβεση	Συνολική απόσβεση	Αναπόσβεστη αξία
1	200.000,00€	200.000,00€	10.000.000,00€ - 200.000,00€ = 9.800.000,00€
2	200.000,00€	400.000,00€	10.000.000,00€ - 400.000,00€ = 9.600.000,00€
3	200.000,00€	600.000,00€	10.000.000,00€ - 600.000,00€ = 9.400.000,00€
...
50	200.000,00€	10.000.000,00€	10.000.000,00€ - 10.000.000,00€ = 0,01€

Βήμα 2: Αξιολόγηση χρήσιμης ζωής

Με βάση ιστορικά δεδομένα και μηχανολογικές εκτιμήσεις, η Infrastructure Ltd. εκτιμά την ωφέλιμη ζωή του έργου υποδομής σε 50 χρόνια.

Βήμα 3: Υλοποίηση και δημοσιονομικός αντίκτυπος

Υποθέτοντας ότι η εταιρεία χρησιμοποιεί τη μέθοδο της σταθερής απόσβεσης, η ετήσια απόσβεση θα είναι 200.000 € ετησίως.

Βήμα 4: Ανάλυση σεναρίου

Η Infrastructure Ltd. Για να κατανοήσει τον αντίκτυπο της χρήσης διαφορετικών μεθόδων απόσβεσης, όπως μια τροποποιημένη σταθερή απόσβεση που λαμβάνει υπόψη τη συντήρηση και τις βελτιώσεις θα πρέπει να εξετάσει τις οικονομικές καταστάσεις σε μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η Infrastructure Ltd. αντιμετωπίζει την πρόκληση να αναπαραστήσει με ακρίβεια την αξία και την απόσβεση των μακροπρόθεσμων επενδύσεών της σε υποδομές. Χρησιμοποιώντας μια τροποποιημένη έκδοση της μεθόδου σταθερής απόσβεσης που επηρεάζει τη συντήρηση και τις βελτιώσεις, η εταιρεία μπορεί να ευθυγραμμίσει τις οικονομικές της αναφορές πιο στενά με την παρατεταμένη ωφέλιμη ζωή αυτών των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Αυτή η προσέγγιση διασφαλίζει ότι οι οικονομικές καταστάσεις αποτυπώνουν με ακρίβεια τη σταδιακή μείωση της αξίας με την πάροδο του χρόνου, λαμβάνοντας

παράλληλα υπόψη τυχόν βελτιώσεις που συμβάλλουν στη μακροζωία και τη λειτουργική αποτελεσματικότητα των πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Η επιλεγμένη μέθοδος δίνει τη δυνατότητα στην Infrastructure Ltd. να κοινοποιεί την πραγματική αξία των μακροπρόθεσμων επενδύσεών της σε υποδομές στους ενδιαφερόμενους, ενώ τηρεί τις κατευθυντήριες γραμμές των ΔΠΧΑ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ, ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΡΕΥΝΑ

7.1. Συμπεράσματα

Η παρούσα μελέτη έχει εξετάσει την ιστορική εξέλιξη των μεθόδων απόσβεσης, κινδύνους και ευκαιρίες που είναι εγγενείς στην ευθυγράμμιση των πρακτικών απόσβεσης με την εναρμόνιση αυτών, στις απαιτήσεις των ΔΠΧΑ. Διάφορες μέθοδοι, από τη μέθοδο σταθερής απόσβεσης έως την πολυπλοκότητα της μεθόδου φθίνοντος υπολοίπου και μονάδων παραγωγής, προσφέρουν στις οικονομικές οντότητες ευέλικτους τρόπους κατανομής του κόστους πάγιων περιουσιακών στοιχείων. Οι αρχές της διαφάνειας, της συγκρισιμότητας και της αξιοπιστίας τους, υπογραμμίζουν τον ρόλο τους στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης μεταξύ των ενδιαφερομένων και στην υποστήριξη της τεκμηριωμένης λήψης αποφάσεων. Η τεχνολογική εξέλιξη, τα μεταβαλλόμενα επιχειρηματικά περιβάλλοντα θα συνεχίσουν να διαμορφώνουν τις πρακτικές χρηματοοικονομικής αναφοράς και απόσβεσης. Καθώς οι οικονομικές οντότητες ευθυγραμμίζονται με τις αρχές των ΔΠΧΑ και διαχειρίζονται στρατηγικά τις πρακτικές απόσβεσης, χαράζουν μια πορεία προς την αξιόπιστη χρηματοοικονομική αναφορά.

Από τη παρούσα εργασία προκύπτει η ανάγκη να ευθυγραμμιστεί η επιλεγμένη μέθοδος απόσβεσης από τις οικονομικές οντότητες με βάση τις αρχές επιμέτρησης της εύλογης αξίας, των εκτιμήσεων απομείωσης πάγιων περιουσιακών στοιχείων και των αναπροσαρμογών σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ). Η παρούσα μελέτη υπογραμμίζει την ανάγκη, οι διοικήσεις των οικονομικών οντοτήτων να υιοθετήσουν τις τεχνικές αποτίμησης, τις μεθόδους απόσβεσης, τις υποθέσεις, τις ωφέλιμες ζωές και τις υπολειμματικές αξίες, αναλύοντας τις συνθήκες που επικρατούν στις αγορές, προσαρμόζοντας τις αποφάσεις τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις των προτύπων καθώς και την εκπλήρωση των απαιτήσεων γνωστοποίησης και διαφάνειας που προβλέπονται σε συνδυασμό με το πληροφοριακό περιεχόμενο των οικονομικών καταστάσεων.

7.2. Προτάσεις για περαιτέρω έρευνα

Προτείνεται η διεξαγωγή εμπειρικής έρευνας σε εταιρείες που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αθηνών (ΧΑΑ) με σκοπό την ανάλυση των μεθόδων αποσβέσεων που υιοθετούν. Ταυτόχρονα, προτείνεται η διενέργεια παρόμοιας εμπειρικής μελέτης σε εταιρείες που είναι εισηγμένες στα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια, προκειμένου να εξεταστούν οι διαφορές στις μεθόδους αποσβέσεων που εφαρμόζονται. Η εν λόγω έρευνα θα επικεντρωθεί στην κατανόηση των διαδικασιών και των κριτηρίων που επηρεάζουν τις επιλογές των εταιρειών όσον αφορά τις μεθόδους αποσβέσεων. Η σύγκριση μεταξύ των πρακτικών που ακολουθούνται στο ΧΑΑ και στα ευρωπαϊκά χρηματιστήρια θα παρέχει προοπτική για την αναγνώριση πιθανών διαφορών και κοινών προσεγγίσεων. Οι αποτελεσματικές συγκρίσεις και αναλύσεις των πρακτικών αυτών θα συνεισφέρουν στη βελτίωση της κατανόησης των στρατηγικών διαχείρισης κεφαλαίου και της χρηματοοικονομικής απόδοσης των εταιρειών, προσφέροντας παράλληλα ερευνητική συνεισφορά στον τομέα της επιχειρηματικής ανάλυσης.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1] Νεγκάκης Χρήστος (2022). IFRS Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Αναφοράς. Εκδόσεις Αειφόρος Λογιστική, Θεσσαλονίκη.
- [2] Νεγκάκης Χρήστος (2021). Εξειδικευμένα Θέματα Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς. Εκδόσεις Αειφόρος Λογιστική Θεσσαλονίκη,.
- [3] ANTHONY, R. N., 1995 REECE, J. S. Accounting Principles. 7 th ed. USA: Irwin, 1995. 686 s. ISBN 0-256-12401-9
- [4] Bahadir, T. & Buke, T. (2013) “Accounting Policy Options Under IFRS: Evidence from Turkey”, Journal of Accounting and Management Information Systems, vol.13, no. 1
- [5] Barefield, R and Comiskey, E. (1971). Depreciation Policy and the Behavior of Corporate Profits. Journal of Accounting Research, 9(2), 351-358.
- [6] Christensen, H. B., L. Hail, and C. Leuz. 2013. Mandatory IFRS reporting and changes in enforcement. Journal of Accounting and Economics 56 (2–3): 147–77.
- [7] Comiskey, E. (1971). Market Response to Changes in Depreciation Accounting. Accounting Review, 46(2), 279-285.
- [8] Dhaliwal, D., Lee, H. S., & Neamtiu, M. (2011). The impact of operating leases on firm financial and operating risk. Journal of Accounting, Auditing & Finance, 26(2), 151–19
- [9] De George, E.T., X. Li, and L. Shivakumar. 2016. A review of the IFRS adoption literature. Review of Accounting Studies 21 (3): 898–1004.
- [10] Duke, J. C., Hsieh, S. J., & Su, Y. (2009). Operating and synthetic leases: Exploiting financial benefits in the post-Enron era. Advances in Accounting, 25(1), 28–39
- [11] Fields, T., Lys, T., and Vincent, L. (2001). Empirical research on accounting choice. Journal of Accounting and Economics, 31(1-3), 255-307.
- [12] Garner, S. P. 1925 , Evolution of Cost Accounting to 1925 (University of Alabama Press, 1954)
- [13] Graham, J. R., C. R. Harvey and S. Rajgopal (2005). "The Economic Implications of Corporate Financial Reporting" Journal of Accounting & Economics 40(1-3): 3-73

- [14] Harold Hotelling 1925A General Mathematical Theory of Depreciation Source: Journal of the American Statistical Association , Sep., 1925, Vol. 20, No. 151 (Sep., 1925), pp. 340-353 Published by: Taylor & Francis, Ltd. on behalf of the American Statistical Association
- [15] Halten, C.R. and Wykoff, F.C. (1981): The Estimation of Economic Depreciation Using Vintage Asset Prices: An Application of the Box-Cox power Transformation. Journal of Econometrics, 15 (1981), 367-396.
- [16] Hulten, Charles R., and Wykoff, Frank C. 1975. "Empirical Evidence of Economic Depreciation of Structures." In U.S. Treasury, Confererzce ort Tax Research 1975: 105-158.
- [17] Hulten, Charles R., and Wykoff, Frank C 1973. "The Economic Theory of Replacement and ~e~reciatidn." In W. Sellekaerts, ed. Ecorzometrics and Econonzic Theory. New York: MacMillan
- [18] Jackson, S. B. (2008). The effect of firms' depreciation method choice on managers' capital investment decisions. The Accounting Review, 83(4), 351-376.
- [19] IAS 16 – Property, plant and equipment. International Financial Reporting Standards IFRSs 2010 (2Vol). London: IASB, 2010. 1216 s. ISBN 978-1-907026-60-7.
- [20] IFRS 9 - Financial instruments. International Accounting Standards Board (IASB). (2022). Ανακτήθηκε από: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/2022/issued/part-a/ifrs-9-financial-instruments.pdf>, στις 10 Αυγούστου 2023
- [21] International Federation of Accountants, IFAC (2017). International Standards: 2017 Global Status Report. Ανακτήθηκε από: https://www.ifac.org/system/files/publications/files/International_Standards-2017-GlobalStatus-Report.pdf, στις 10 Αυγούστου 2023
- [22] International Accounting Standards Board (IASB). 2018. Post-implementation Review of IFRS 13 Fair Value Measurement [Project Report and Feedback Statement]. Ανακτήθηκε από: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/project/pir-ifrs-13/published-documents/pir-ifrs-13-feedback-statement-dec-2018.pdf>, στις 10 Αυγούστου 2023

- [23] International Accounting Standard (IAS) 16, Property, Plant and Equipment, Ανακτήθηκε από: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/2022/issued/part-a/ias-16-property-plant-and-equipment.pdf>, στις 10 Αυγούστου 2023
- [24] Imhoff, E. A. and J. K. Thomas (1988). "Economic Consequences of Accounting Standards- The Lease Disclosure Rule Change" *Journal of Accounting & Economics* 10(4): 277-310
- [25] Kargin, S. (2013) "The Impact of IFRS on the Value Relevance of Accounting Information: Evidence from Turkish Firms", *International Journal of Economics and Finance*, vol. 5, no. 4
- [26] Kennon, J. (2009). Straight line depreciation method. Investing for beginners. Ανακτήθηκε από: <http://beginnersinvest.about.com/cs/investinglessons/1/blstraightline.htm>, στις 10 Αυγούστου 2023
- [27] Kim, J. B., X. Liu, and L. Zheng. 2012. The impact of mandatory IFRS adoption on audit fees: Theory and evidence. *The Accounting Review* 87 (6): 2061–94.
- [28] KIRLIOĞLU, Hilmi and BAĞDAT, Aydın (2016), "Maddi duran Varlıklar Standardı ve Muhasebeleştirilmesi", *International Journal of Management Economics and Business*, ICAFR 16 Special Issue, p. 615-627.
- [29] Kohler, P., & Morrison, E. (1926). *Principles of accounting*. New York, NY: A. W. Shaw Company
- [30] Lang, M., and L. Stice-Lawrence. 2015. Textual analysis and international financial reporting: large sample evidence. *Journal of Accounting and Economics* 60 (2): 110–35
- [31] Leventis, S., Dimitropoulos, P.E. and Anandarajan, A. (2011) 'Loan loss provisions, earnings management and capital management under IFRS: The case of EU commercial banks', *Journal of Financial Services Research*, Vol. 40, No. 1-2, pp. 103-122.
- [32] Manzon, G., and G. Plesko. 2002. The relation between financial and tax reporting measures of income. *Tax Law Review* 55: 175–214

- [33] Morrill, J. B., Morrill, C. K. J., & Kopp, L. S. (2012). Internal control assessment and interference effects. *Behavioral Research in Accounting*, 24(1), 73–90
- [34] Miller, G., and D. Skinner. 1998. Determinants of the valuation allowance for deferred tax assets under SFAS No. 109. *The Accounting Review* 73 (2): 213–233
- [35] Needles, B. E., Jr., Ramamoorti, S., & Shelton, S. W. (2002). The role of international auditing in the improvement of international financial reporting. *Advances in International Accounting*, 15, 181–201
- [36] PwC (2013) Manual of Accounting Narrative Reporting 2014. London: Bloomsbury Publishing PLC
- [37] Stice, J. D., Stice, E. K., & Skousen, F. (2007). *Intermediate accounting* (16th ed.). Mason, OH: Thomson South-Western.
- [38] Tan, H., S. Wang, and M. Welker. 2011. Analyst following and forecast accuracy after mandated IFRS adoptions. *Journal of Accounting Research* 49 (5): 1307–57
- [39] Yamey, B. S. 1962, "Some Topics in the History of Financial Accounting in England 1500-1900," in W.T. Baxter and S. Davidson, eds., *Studies in Accounting Theory* (London: Sweet & Maxwell Limited, 1962): 14-43
- [40] Unit of Production Method of Depreciation (2018), Ανακτήθηκε από: <https://pakaccountants.com/courses/non-current-assets/units-production-method/>, στις 10 Αυγούστου 2023
- [41] Wells, M. C., 1976 "A Revolution in Accounting Thought?" *The Accounting Review* (July 1976): 471-482
- [42] Alzoubi Sharjeel Zafar and Haitham M. (2020) Does Depreciation Impact Enterprise Profitability? An Empirical Evidence
- [43] Alzoubi, H. & Khafajy, N. (2015). The Impact of Business Process Management on Business Performance Superiority. *International Journal of Business and Management Review*, 3(2), 17-34.
- [44] Deloitte (2012) IAS 16 and IAS 38 — Revenue-based depreciation method Ανακτήθηκε από: <https://www.iasplus.com/en/meeting-notes/ifrs-ic/2012/ifrs-ic-march-2012/ias-16-property-plant-and-equipment-and-ias-38-intangible-assets-2014-revenue-based-depreciation-method> στις 10 Αυγούστου 2023

- [45] Ecobici Nicolae (2007) Concise aspects regarding the accounting treatment for property, plant and equipment in according with IAS 16
- [46] Ewoma, DE (2013), International Financial Reporting Standards and the Tax Implications in Nigeria. Lagos: The Nitty Gritty Practice, ISBN 9789789176182
- [47] Fayeye, J. O. & Eye, J. O. (1997). Nature, Source and Procedure of Data Collection.
- [48] Gonnella, E. (2010). The Problem of Financial Accounting Measurement in Italian Accounting Thought between the 19th and the 20th Century From ‘Exchange Value’ To ‘Historical Cost’
- [49] Howard B. Levy. (2016) “Depreciable Asset Lives.” The CPA Journal. Ανακτήθηκε από: <https://www.cpajournal.com/2016/09/08/depreciable-asset-lives/> στις 10 Αυγούστου 2023
- [50] Joghee, S., Alzoubi, H. & Dubey, A. (2020) Decisions Effectiveness of FDI Investment Biases At Real Estate Industry: Empirical Evidence From Dubai Smart City Projects.
- [51] IAS 38 - Intangible Assets. Ανακτήθηκε από: <https://www.ifrs.org/issued-standards/list-of-standards/ias-38-intangible-assets/> στις 10 Αυγούστου 2023
- [52] National Institute of Standard and Technology (NIST) (1974). Ανακτήθηκε από: <https://nvlpubs.nist.gov/nistpubs/Legacy/SP/nbsspecialpublication305supp6.pdf> στις 10 Αυγούστου 2023
- [53] Theodore J. Mock, Hugh D. Grove (1979) Measurement, Accounting, and Organizational Information, Wiley, University of Michigan, ISBN 9780471612025